

unfoldingWord® Hebrew Bible

1 Samuel

Version 2.1.29

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-08-18Date:

2.1.29Version:

unfoldingWordPublished by:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28Date:

2.7Version:

Door43Published by:

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons,<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivativeunfoldingword.org/uhboriginal work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 Internationalopenscriptures/morphhb.<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb>License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	1 Samuel
4	Chapter 1
4	Chapter 2
5	Chapter 3
5	Chapter 4
6	Chapter 5
6	Chapter 6
7	Chapter 7
7	Chapter 8
7	Chapter 9
8	Chapter 10
8	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
11	Chapter 15
11	Chapter 16
12	Chapter 17
13	Chapter 18
13	Chapter 19
14	Chapter 20
15	Chapter 21
15	Chapter 22
16	Chapter 23
16	Chapter 24
17	Chapter 25
18	Chapter 26
18	Chapter 27
19	Chapter 28
19	Chapter 29
19	Chapter 30
20	Chapter 31
21	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

1 Samuel

Chapter 1

¹ יהו אוש אחד מרהמטים צופים מתר אפרים ושמו אלקנה ביריחם בראיליה ברצוף אפרתי: ² והוא שמי נשים שם אחית חנה ושם השנית פנינה ויהי לפנינה ילדים ולחיה אין ולדים: ³ עלה האיש החם מערון מים | ימימה להשחתות ולבב ליהוה צבאות בשהה ושם שעם בנו של שמי כהנים ליהוה: ⁴ יהי הום זיבח אלקנה ונמן לפנינה אשתו ולכלבניה ובונתיה מנות: ⁵ ולבב יתנו פנינה את אפרים כי אמר עלי שפנינה כהנים ליהוה סגר רחמה: ⁶ וקעטה צרעה גם-לעס בעבור הרעמה כייסגר והיה بعد רחמה: ⁷ וכן עשוונה שניה בשנה מזע עלתה אמר חנה אהוב ויהה סגר רחמה: ⁸ ואחר לה אלקנה אישוה לבב תבכ' ולמה לא תאל' ומה ובע לבב הלא אנט' טוב לך משלחה בנים: ⁹ ותקם חנה אחרי אלקנה בשלה ואחרי כהן ישב על-הכטה על-חוותה היל יהוה: ¹⁰ והוא מרת נפש ותפלל על-יהוה ובכ' תבכה: ¹¹ ומזר נזר ותאמור יהוה צבאות אמד'אה מראה | בעני אמתך זכרתני ולא-תשכח אט-אמתך ונמתה לא-מתך זרע אנס'ות נמתה ליהוה כל'ני תיו מורה לא-יעלה על-ראש: ¹² היה כי הרביה להתפלל לפנינו יהוה ועלי שמר את-פסיה: ¹³ ותמן פנינה על-לבבה בק שפטה נעות וקולה לא ושמע ויחשבה עלי לשכה: ¹⁴ ואמר אלהי עלי עד-gmt מטהרכון הסרי אט-יניג' מעליך: ¹⁵ ותמן פנינה ותאמ' לא אדני איש קשתדרם אביכ' יון ושרך לא שחתתי ואשפר אט-ינPsi לפנינו יהוה: ¹⁶ אל-תתן אט-אמתך לפנינו בת-בליעל כיימלב שייח' ותאמ' דברתני עד-חנה: ¹⁷ יונ עלי ואמר לכי לשלום ואלהי ישראל יתן את-שלתך אשר שאלת מעתם: ¹⁸ ותאמ' תמצא שפחחך חן בעיניך ותלא האשה לדרכה ואצל פנינה לא-יהויל העוד: ¹⁹ ושקמו בבקר ושתחווו לפנינו יהוה ישבו יבואו אל-בitem הרמלה וידע אלקנה אט-חנה אשלו זיכרה יהוה: ²⁰ יהי לתקפות הימים ותמר חנה ותלך בו ותקראי את-שםו של האיש אלקנה וככלבניה אשלו יהוה את-זבח הימים ואת-נדרו: ²² ומזה לא עלה כי אמרה לאישוה עד יגמל שמואל כי מהנה שאלתו: ²¹ ישל האיש אלקנה וככלבניה:

²² ואמר לה אלקנה אישוה עשי הטוב בעיניך שב' עד-גמלך אותו אך יקס יהוה אט-דב'ו ותשב האשה ותינק את-בנה עד-גמליה אותו: ²⁴ ותעליה עמה כאשר גמלתו בפחים שלשה ואפה את קמח נבלין ותבאיה ביטיהה שלן והעיר ער: ²⁵ ישחטו את-הפר ויבאו את-הנער אל-על: ²⁶ ותאמ' באנ' נפש אדני אן האשה הנצבת עמ'קה ביה להתפלל אל-יהוה: ²⁷ אל-הנער הוה התפללי יתן יהוה יאת-שאלתי אשר שאלו מעתם: ²⁸ גם אנט' השאלתון ליהוה כל-הימים אשר הוא שאל ליהוה ושותחו שם ליהוה: פ

Chapter 2

¹ ותתפלל חנה ותאמ' עליך לבייהה בימה קרני ביהוה רחוב פיעל-אנבי כי שמחתי בישועתך: ² אוירק-דוש כיהוה כי אין בלטך ואין צור באליהנו: ³ אל-תרבו תרבבו גבבה ובביה ציא עתק מפיקם כי אל דעתיה יהוה ווון¹¹ ותנקו עללות: ⁴ קשת גברים חתים וככסלים איזרו חיל שבעים בלחם נשלכו ורבעים חילו עד-עקרה לך שבלה ורבת בנים אמקלה: ⁶ יהוה ממיית ומוחיה מורייד שאול ויעל: ⁷ יהוה מורייש ומעניש משפל ארכ-ברום: ⁸ מקרים מועל דל מאשפות ירים אבון להשוב עם-בדים וכפא כבונ' נחלים כי יהוה מצקי הארץ ושת עילם תבל: ⁹ רגלי חסידין¹² ושמר ורשעים בחשך זdem כי לא בכח יתחו זdem¹³ עלי¹⁴ בשמים וعلام יהוה ידין אפס' ארץ ותרען למלון גרים קרנו מושיחו: ¹¹ וילך אלקנה הרמלה על-ב'ו והנער היה משרות את-יהוה אט-פנוי עלי הכהן: ¹² ובני עלי בני בליך לא ידעו את-יהוה: ¹³ ומשפט הכהנים את-העם כל-אש זבח זבח גב' נער הכהן כבש הבש' והמלג' של-השנ'ם בז': ¹⁴ והכל בכ'ר אן בדוד אן בקהלת אן בפ'ר כל אשר עלה המוליך הכהן בז' כקה יעשנו לkid' ישראל הבאים שם בשלה: ¹⁵ גם בטרם יקטרון את-החולב ובא | נער הכהן אן בישר הזבח תננה בשר לצלות לכתן ולא-יקח מפרק בשר מבש' כי אמי': ¹⁶ ואמר אל' האש קטרו יקטרון פום' החולב וקחדל' כאשר תאנה נבש' ואמר לא¹⁵ כי עטה תלון ואס' לא ליה' בחקה: ¹⁷ ותלה הנערם דלה פ'ת' הנערם את-מנחת את-פנוי יהוה כי נאצ' האנש' את-מנחת יהוה: ¹⁸ ושmailto משרות את-פנוי יהוה נער חנוך אפ' בז': ¹⁹ ומעיל קוטן מעשיהלו אמו והעלתה לו מים' | ימימה בעולתה את-אישה זבח את-זבח הימים: ²⁰ וברך על' את-אלקנה ואת-אשתו ואמר' ישם יהוה לך זרע מורה' אשה האת מחת' השאל' אשר שאל ליהוה והלכו למקומו: ²¹ כי-פקד יהוה אהוב'ה ותהר ותלך שלשה-בנ' ושת' בנ' ויגל הנער שמואל עם-יהוה: ²² ויל' זון מאד' ושמע את-כל-אש' ושון בנו לכל-ישראל ואת-אנש'-שכוב'ן את-הנש'ם הצבאות פתח אה' מוד': ²³ ואמר להם למלה תעשן דברם האלה אשר אנט' שמע' אט-דב'ם רעם' מאת-כל-העם אלה: ²⁴ אל בנו כי לוא-טובה השמעה אשר אנט' שמע' מערבים עם-יהוה: ²⁵ אם-ז'ט' אש' לא-וש' ופלל' אל-ה'ם ואם יהוה יחתא-איש ט' ותפלל'ו ולא ושקען להז' אביהם כי-חפץ יהוה להמת'ם: ²⁶ והנער שמואל היל' וdal' וטוב נם עמי'יהו זעם עם-יאנש'ם: ²⁷ יבא אוש'אל'ים אל-על' ואמר אל' כה אמר והוא הנגלה גנלי' אל-בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה: ²⁸ ובחר את-מכל-שבט' ישראל לי' לכהן לעלות על-מזבח' להקשיר קוטרת לשאת אפ' לפנ' ואתנה' לבית אביך את-כל-אש' בנ' ישראל: ²⁹ למלה תבעט' בז'ח' גמוניה' אשר צוית' מזען ותכבד את-בנ'ך מופיע להבר' אכם מראשית כל-מנחת ישראל לעם': ³⁰ ולכן נאמ' יהוה אלהי' ישראל אמרת' ביטר' ובית אביך יתהלך לפנ' עד-עולם ועתה נאם' יהוה חיל' ל' כי-מקבדי' אכבד ובז' יקל': ³¹ חנה' ימים באים וגדי' עט' את-ז'רע'

את־זרע בית אביך מהוות זיין בביותך:³² והבטת־צער ממעון בכל אשר־יטיב את־ישראל ולא־יה וקן בביות כל־הימים:³³ ואוש לא־אכricht לן ממעם מזבחיו לכלהות את־עיניך ולא־דיב את־נפנשך וככל־מראת ביתך ימושתו אנסים:³⁴ זה־הלו, האות אשר יבא אל־שני בדור אל־חפנינו ופונחנס בזום אחד ימושתו שניים:³⁵ והקממי לי כהן נאמן פאשר בלבבו ובנפשו עשו בוגני לוי בית נאמן והתהלך לנטימישוח כל־הימים:³⁶ הנה

"strong= "c:H3808" x-morph= "He,C:Tn" לא" =lemma |¹¹ | 2:3
"strong= "H2623" x-morph= "He,Aamsc:Sp3ms" קסיד" =lemma |¹² | 2:9
"strong= "H7378" x-morph= "He,Vhrmsc:Sp3ms" רב" =lemma |¹³ | 2:10
"strong= "H5921a" x-morph= "He,R:Sp3ms" עלו" =lemma |¹⁴ | 2:10
"lemma=" "strong=" | "x-morph=" He,R:Sp3ms |¹⁵ | 2:16

Chapter 3

¹הנהנרג שמדובר מshortת אתיהו להלכני ודבריהו היה ז'ר' בימים הלהם און חזו' נפרץ: ²ז'י' ב'ים ההוא ועל' שכב במקומו ועיניו ³הכהות לא יכול לראות: ³ונר' אליהם טעם וכבה ושםואל שכב בהיכל יהוה אשר-שם ארון אלהים: ⁴וירא יהוה אל-שםואל ואktor הנקה: ⁵וירץ אל-על' ואמיר הנני פירקנאמת ל' ואמיר לא-קראתן שעב שכב על' ושוכב: ⁶ונס' יהוה קרא עוד שםואל יקם שםואל ונרך אל-על' ואמר הנקה קנאת ל' ואמיר לא-קראתן בעי שעב שכב: ⁷שםואל טרם ידע אתיהו וטרם יגלה אל'ו דבריהו: ⁸ונס' יהוה קרא שםואל בשלו'ת' יקם יילך אל-על' ואמיר הנני כי קנאת ל' ובין עלי' כי יהוה קרא לנער: ⁹ואמיר עלי' לשםואל לר' שכב והיה אם-יראה אל'ו ואמרת דבר יהוה כי שטמע עברך ולך שםואל ושוכב במקומו: ¹⁰ונא יהוה יונתבל ויראה כפעם-כפעם שםואל | שםואל ואמיר שםואל-דבר כי שטמע עברך: ¹¹ואמיר יהוה אל-שםואל הנה אנקו עשה דבר בישראל אשר-כל-שטענו תצלינה שתו אניו: ¹²ב'ם ההוא אקים אל-על' את כל-אשר דברתי אל-ቤיתן החול וכלה: ¹³והגדתי לו פישפט אמי את-בייתן עד-עולם בעזן אשר-ידע פימ-קהלים להם בנו ולא כהה גם: ¹⁴ולכן נשבעתי לבת עלי' אם-יתכperf עזן ביטעלי בבח ובמנחה עד-עולם: ¹⁵ושוכב שםואל עד-הברק ויפתח את-דעתת ביתיהו שםואל ורא מהגד את-המרא אל-על': ¹⁶וירא עלי' את-שםואל ואמיר שםואל בעי ואמיר הנקה: ¹⁷ואמיר מה הזכר אשר דבר אליך אל-נא תכחד מمفיה כה יעשה-ך אל-הים וככה ונס' אמר-תכחד מمفיה-זכר מכל-הזכר אשר-זכר אלין: ¹⁸ויגדלו שםואל את-כל-דברים ולא כחד מمفיה ואמיר יהוה הוא הטען בעזן ¹⁹יעשה: פ' ²⁰ויגדל שםואל והוא ה' היה עמו ולא-הפל מכל-דבריו ארצתה: ²¹וידע כל-ישראל מזמן ועד-באар שבע כי גאנון שםואל לנכיה ליהו:

"strong= "c:H5869a" x-morph= "He,C:Ncbsc:Sp3ms עין" =lemma | ואינו | ¹¹[3:2]
"strong= "b:H5869a" x-morph= "He,R:Ncbsc:Sp3ms עין" =lemma | בעין | ¹²[3:18]

Chapter 4

¹ י"י דבר-שמעאל לכלי-ישראל ויצא ושראל לקוראת פלשתים למלחמה ויחנו על-האבן הערז ופלשתים חנו באפק: ² וערכו פלשתים ל Kunyat שראל ותטש המלחמה וינגן ושראל לפני פלשתים ויכו במערכה בשדה אכרעת אלפים איש: ³ יבא העם אל-המלחמה ואמרו וקון ושראל ולמה נגפינו יהוה הים לפני פלשתים נקחה אלינו משלה ברית יהוה ויבא בקרובנו ושענו מך אבינו: ⁴ ישלח העם שללה ויאשו משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב הכרבים ושם שני בניעול עם-ארון ברית האללים חפני ופינחס: ⁵ יהו כבאו ארון ברית יהוה אל-מלחמה איזעו כל-ישראל תרעה דודלה ותמות הארץ: ⁶ וישמעו פלשתים את-קדול התרעעה ושמלו מה קול התורעה הגדולה הזאת במתחה העברים יידלו כי ארון יהוה בא אל-מלחמה ⁷ ויראו הפלשתים כי אמרו בא אלהים אל-מלחמה ואקרו לנו כי לא היהת קואת אטמול שלשם: ⁸ אוי לנו מני צילנו מיך האללים האדרים האלה הם האללים המכדים את-מצרים בכל-מכה במדבר: ⁹ התזהו והו לאנשים פלשתים פן תעבדו לשבטים כאשר עבדו לך ואיתם לאנשים נחלחותם: ¹⁰ וילחמו פלשתים ונגן ישראל ניגסו אש לא-הלו ותהי המכדה גודלה מאד יפה משישראל שלשים אלף רגלי: ¹¹ וארון אלהים נליך ושבי בינייל מותח חפני ופינחס: ¹² יער איש-כינוי מהמערכה יבא שלאה ביום ההור ומפני קורעים ואדמה על-ראשו: ¹³ יבאו והנה עלי שב עלי הכתא לעד ¹⁴ ذרר מצפה כי-יה לבו חרד על ארון האללים והאוש בא להגיד בשור ותזעך כל-העיר: ¹⁴ וישמע עלי את-קדול הצקה ואמר מה קול ההמון הזה והאיש מחר ובאו יאנך לעלי: ¹⁵ עלי בר-תשעים ושמנה שנה ועינו קומה לא כל לראות: ¹⁶ ואמר האש אל-על עלי הבא מוקה מערכה ואני מוקה מערכה נסתי הים ואמר מה-היה הדבר בז: ¹⁷ עין המبشر שאמר נס ושראל לפני פלשתים ועם מגפה גודלה היתה בעם וגמ-שנין ביר מותח חפני ופינחס וארון האללים נקחה: ¹⁸ יי' כי-הציקן | את-ארון האללים ויפל מעלה-כסא אחר-באות בעד | עד השער ותשרב מפרקתו ומותח קיזון האש וכגד והוא שפט את-ישראל ארבעים שנה: ¹⁹ וכלמן אש-פינחס הרבה לסת ותשמע את-השמעה אל-הלהם ארון האללים ומת חמיה אישת ותכרע ותלך כינופהכ עלי ארבה:

20 וכעת מותה ותקדבנה הנכבות עליה אל-תיראי כי בן יולדת ולא ענתה ולא-שעתה לבה:²¹ ותקנוא לנער איזכבוד לאמר גלה כבוד מישראלי אל-הלקח ארון האללים ואל-חויה ואישה:²² ותאמור גלה כבוד מישראלי כי נלקח אהרן האלהים:

"strong= "H5221" x-morph= "He,Vhc" =lemma" | ר[1][4:13]

Chapter 5

1. פלשתים ליקחו את אהרן האלים ויבאו מאבן העזיר אשדזה;² ויקחו פלשתים את אהרן האלים ויבאו אותו בית דגון ויצאו אותו אצל דגון.
 3. ישכמו אשדדים ממחורת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני אהרן יהוה ויקחו את דגון וישבו אותו למקומו;⁴ ישכמו בברך ממחורת והנה דגון נפל לפניו ארץ לאחרא ליהו וראש דגון ושתי כפות ידו כרתות אל-המפלן לק דגון נשאר עלייו;⁵ עליון לא-יזכר כבניהם דגון וכל-הbeans בית דגון על-מפתח דגון באשדוד עד היום הזה;⁶ ותכבד ידיהו אל-האשדדים ושםם ויר אתם בעפלים¹¹ את אשדוד ואת צבוקה;⁷ ויראו אנשי אשדוד כיין ואמרו לא-ישב אהרן אלהי ישראל עמו כי-קשתה ידו עליון ועל דגון אל-לינו;⁸ ישלחו יאספו את כל-סרכו פלשתים אליהם ויאמרו מה-געשה לא-רונו אל-ת' ישראל ואמרו גת ישב אהרן אלהי ישראל ויטבו את אהרן אל-ת' ישראל;⁹ ייְהִי א-חַנִּין הסבו אותו ותני ידיהו בעיר מהומה גדולה מאד ויר את-אנשי העיר מקטן ועד-גדול ושתרכו להם עפלים;¹⁰ ישלחו את-אהרן האלים עקרון יהה כבוש אהרן האלים עקרון ויעקזו העקרבים לאמור הסבו אליו את-אהרן אלהי ישראל ליה מיתני ואת-עומן;¹¹ ישלחו יאספו את כל-סרכו פלשתים ואמרו שלחו את-אהרן אלהי ישראל וישב למקומו ולא-ימית את-עומן כי-היתה מהמות-מן בכל-העיר כביצה מאד יד האלים שם;¹² והאנשים אשר לא-י-תנו הכל בעפלים¹³ ותעל שערת העיר השמנים:

"strong= "b:H2914" x-morph= "He,Rd:Ncmpa" בּוֹחָרִים lemma | 1[5:6]

"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpa" טהורים =lemma |¹² 5:9

"strong= "b:H2914" x-morph= "He,Rd:Ncmpa "הוֹתֵר" =lemma | בָּתוּרִים [3] 5:12

Chapter 6

1) כי אורה הושה בשלה פלשתים שבעה חדשים;² וקראה פלשתום לכאנם ולקנאים לאמר מה-געשה לארון והוא הודיענו במה ושלחנו למקומו;³ ואמרו אמת' משלשים את ארון אלהי ישראל אל-תשלחו אותו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תפרקנו ונណע לך למה לאיתסור ידו מכם;⁴ ואמרו מה האשם אשר נשב לו ואמרנו מס' סרני פלשתים חמשה עפלים¹¹ הזה וחמשה עכבר זיה כימגפהacha אחת לכלם ולסרניים;⁵ עשיטם צלמי עפלים¹² צלמי עכברכם המשחיתם את הלאץ וגונתם לאלהי ישראל כבוד אוילן וכל אתיון מועל אליהם ומעל ארצם;⁶ ומה תכבדו את לבכם כאשר כבודו מצרים ופנעה אתילבם הלויא כאשר התעלל בהם ושולחים וילכו;⁷ עיטה קחו ועשו עגלה חדשה אחות ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם עליהם ועל אסרכם אתיהפרות בעגלה והשבותם בנים מאחריהם הבהתו;⁸ ולקחתם את ארון והוא אתתם אתו אל-העגלה ואת | כל הזהב אשר השבתם לו אשם תעמו בארכז מצד' ישלחתם אותו והלן;⁹ וראייתם אמד' זכר גבולו עלה בית שמש הוא עשה לנו את הדרעה הגדולה הנטאת ואם-לא ודענו כי לא ידו נגעה בנו מקירה הוא קיה לנו;¹⁰ ועשנו האנשים כן ויקחו שני פרות עלות ואסרכם בעגלה ואת-בניהם כל בביה;¹¹ ועשו את-ארון והוא אל-העגלה ואת הראם ואת עכבר הזקב ואת צלמי טהוריהם;¹² ושרנה הפרות בדרכ' על-זרובית שמש במשלה אחת הלויא הלויא ולאיסרו ימינו ושמואל וסרני פלשתים הילכם אחריםם עד-גבול בית שמש;¹³ ובית שמש קברים קצירחטים בעמק וישאו את-עיניהם ויראו את-הארון ושםחו לאות;¹⁴ והעגלה בא אל-עדיה והושע בית-הشمיש ותעמד שם ואבן גודלה ויבקעו את-עצי העגלה ואת-הפרות העלו עליה להוה:¹⁵ ויהי הרים הרים את-ארון והוא ואת-הארון אשר-בו כל-זיהב וישמו אל-האבן הגדולה ואנשי בית-שמש העללו עלות ויבחו זבחים ביום הירא להוה;¹⁶ וחמשה סרני-פלשתים ראו ושבו עקרון ביום ההוא;¹⁷ ואלה טחני הזהב אשר השבו פלשתים אשם להוה לאשוד אחד לעזה אחד לאשקלון ואחד לכת אחיד לעקרון אחד;¹⁸ ועכבר הזקב מס' כל-עיר פלשתים לחתשת הסדרים מעיר מבצר ועד כפר הפרוי ועד | אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון והוא עד היום הזה בשדה יהושע בית-הشمיש;¹⁹ וזה באנסי בית-שמש כי ראו בארון והוא ויר בעם שבעם איש חמישים אלף איש ויתאבלו הקם כי הכה והוא בעם מכיה גדולה²⁰ ואמרו אנשי בית-הشمיש מי יכול לעמוד לפניו והוא האלים מקודש הaze אל-מי עלה מעליינו;²¹ ושלחו מלאים אליו ישבו קרייט-יערים לאמר השבו פלשתים את-ארון והוא רדו העלו אותו אליכם:

"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpc" טַחֲרֵם =lemma | טַחֲרֵם [1]6:4
"strong= "H2914" x-morph= "He,Ncmpc:Sp2mp" טַחֲרָמָה =lemma | טַחֲרָמָה [2]6:5

Chapter 7

1. נבאו אנשי קריית יערום ועלו את ארון הכהן ויבאו אותו אל-בית אביג'יב בנבעה ואת-אלעזר בן קוז羞 לשרmr את-ארון והוה: פ² מ'ם שבת הארץ בקרית ערים וירבו הימים ויהי עשרים שנה ויהי כל-ב'ת ישראל אחריו יהוה: ס³ ויאמר שמואל אל-כל-ב'ת ושׁוֹאֵל לאמר אם-בכל-לבכם שכם אל-יהוה ה'טו'ו את-אללה הנזכר מתוכם והעתה תחתול וככלנו לבכם אל-יהוה ושבורה לב'ו ויאל אתכם מ'יד פלשתים: ⁴ ויסרו בני ישראל את-הבעלים ואת-העתירות ושבדו את-יהוה לב'ו: ⁵ ויאמר שמואל קבצנו את-כל-ישראל המצפתה ואת-פלשתים בעדים אל-יהוה: ⁶ ויקבצנו המצפתה ושבוריהם ושבוכנו | לפני יהוה ויצמו ב'ום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה ושפט שמואל את-תבנ' שישראל במצפה: ⁷ ושמעו פלשתים כי התקבצנו בנים-ישראל המצפתה ועלינו סרני-פלשתים אל-ישראל ושמעו ב'ני ישראל ויראו מפני פלשתים: ⁸ ויאמרו בני-ישראל אל-شمואל אל-יהוה אל-ק'ינו וישענו מ'ך פלשתים: ⁹ ויהי שמואל טלה ח'לב' אל-וד עשלחה ¹¹ עליה בכל-ליהוה ויעזק שמואל אל-יהוה بعد ישראל ויענהו יהוה: ¹⁰ ויהי שמואל מעלה העולה ופלשתים גנשו למחלמה בישראל וירעם יהוה | בקהל ג'וזל ביום החוא על-פלשתים י'יהם וינגפו לפני ישראל: ¹¹ ויאנו אנשי ישראל מ'ה מצפה וירדפו את-פלשתים ויל'ם עד-מתחת לב'ת כבר: ¹² ויהי שמואל אן-חמת ושם בירם מצפה הבון הש' ויקרא את-שמה אן-הנער ואימר עד-הנה עזרנו יהוה: ¹³ ויכנע הפלשתים ולא-יספנו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי ידיהוה בפלשתים כל ימי שמואל: ¹⁴ ותשננה הערים אשר לקחו-פלשתים מאות ישראל | לישראל מערכו הנעדת ואת-גבולן הצליל ישראל מ'ך פלשתים וה' שלום ב'ן ישראל וב'ן האמרי: ¹⁵ ושפט שמואל את-ישראל כל ימי חייו: ¹⁶ וה'ן מ'ך שנ' במשנה וסבב-בת-אל והגמל והמצפה ושפט את-ישראל את כל-המקומות האלה: ¹⁷ ותשפט הרמותה כי' שם ב'יתו ושם שפט את-ישראל

"strong= "c:H5927" x-morph= "He,C:Vhw3ms" lemma= לעלה | לעלה [7:9]¹¹

Chapter 8

"strong= "b:H1870" x-morph= "He,R:Ncbsc:Sp3ms" lemma= בדרכו" |¹ [8:3]

Chapter 9

¹ יהי איש מבני מוך¹¹ או שמו קרע בראבאי בברצורו ברכבת בראש בראפים בראש ומפני גבור חיל: ² לודיהה בן ושםן שאול בחרור ותוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנה משלכם ומעלה גבה מכל העם: ³ ותאבדנה האתנות לקש אב שאל ואנקר קוש אל-שאול בן קח-גד אשר את-אחד מהגערים וקם לך בקש את-האתנות: ⁴ עשב בחר-אפרים ויעבר הארץ-שלשה ולא מצאו ישבו בארץ-ישראל ואנו ועבר הארץ-ימני ולא מצאו: ⁵ ה'ה'ה באו בארץ צוף ושאל אל אמר לנו עזרא אשר עמו לכה ונשבה פריח'ל אל מורה-אתנות וdag לנו: ⁶ ואמר לו ה'ה'ה איש-אלחים בעיר זו-את והאיש נכבד כל אשורי-דבר בזא יבוא עטה נלכה שם אלי' גיד לנו את-דרךנו אשר-ה'לכנו עליו: ⁷ ואמר שאל לנערו והנה גל'ר מה-ה'נ'ב'יא לאיש כי הלחת אל מלינו ותשורה ארלה-ה'ב'יא לאיש האלחים מה אתנו: ⁸ יסף הנער לעונת אה-ש'אל ואמר הנה הנמ'א ב'ל רבע ש'קל כספר ונתתי לאיש האלחים והג'ד לנו את-דר'כנו: ⁹ לפנים | בישרא'ל כל-ה'א'ש בבל'תנו לדר'ש אל-ה'ים לכו ונלכה עד-ה'ר'א'ה כי לב'ב'א לה'ם וקרא לפנים ה'ר'אה: ¹⁰ ואמר שאל לנערו טוב דברך לך | נלכה וילכו אל-ה'עיר אשר-שם איש האלחים: ¹¹ ה'ה'ה עלים במעלה העיר והה'ם מצאו נערות יצאות לשאב מים ואמרו להן הי' שיש בה ה'ר'אה: ¹² ותענינה א'ותם ותאמרנה שענה לפניה מהר | עתה כי הי'ם בא לעיר

כִּי גַּבְהַ חֵיּוֹם לְעַם בְּבָמָה:¹³ כְּבָאַכְם הָעִיר כִּן תִּמְצָאֵנוּ אֶתְּנָא בְּטַרְמָן יְעַלְהָ הַבְּמָתָה לְאַכְלָל כִּי לְאַיְאַכְלָל הַעַם עַד-בָּאָנוּ קִיְהָא וְבָרָךְ הַזָּבָח אַחֲרִיכָּן אַכְלָלוּ הַקְּרָאִים וְעַתָּה עַלְוָן כִּיאָתָנוּ כִּי-זָמָן תִּמְצָאֵנוּ אֶתְּנָא:¹⁴ וּשְׁלַׂוּ הָעִיר הַמָּה בָּאוּם בְּתַרְעָה הַעַר וְהַגָּה שְׁמוֹאֵל יֵצֵא לְקַרְאָתָם לְעַלוֹת הַבָּמָה:¹⁵ וַיְהִי גַּלְהָ אֶתְּנָא שְׁמוֹאֵל וְעַמָּוּן בְּזָא-שָׁאָל לְאָמָר:¹⁶ כְּעַת | מַהְרָא אֲשֶׁר-אַלְכָר אֲשֶׁר מַארְץ בְּנֵינוּ וְמַשְׁחָתָנוּ לְבִגְדָּע-עַלְעַמִּי וּשְׁרָאֵל וְהַוְשִׁיעָא אֶתְּנָא פְּלַשְׁתִּים כִּי רָאוּתִי אֶת-עַמִּי כִּי בָאָה צַעֲקָתָנוּ אֶלְךָ:¹⁷ שְׁמוֹאֵל רָאה אֶת-שָׁאָל וְיוֹהָה עַבְרוּ הַגָּה הַאֲשֶׁר אָמְרָתִי אַלְכָר זֶה וְעַצְרָבָעָמִי:¹⁸ וְגַשְׁ שָׁאָל אֶת-שְׁמוֹאֵל בְּתַרְעָה הַשְׁעָר וְאָמָר הַגִּידְה-זָא לִי אַיְזָה בֵּית הָרָאָה:¹⁹ וְעַן שְׁמוֹאֵל אֶת-שָׁאָל וְשִׁמְרָא אֲנֵכִי הַרָּאָה עַלְהָ לְפִנֵּי הַבָּהָרָה וְאַכְלָתָם עַמִּי כְּלִיחְמָדָת וְשְׁרָאֵל הַלְוָא לְזָרְבָּר וְכֵל אֲשֶׁר בְּלַבְבָּר אָגָד לְהָנָה:²⁰ וְלְאַתְּהָוָת הַאֲבָדָות לְרָק הַיּוֹם שְׁלַׂשְׁת הַלְּוָטָם אֶל-תַּשְׁמַשׁ אֶת-לְבָבָךְ לְהַלְּמָד כִּי נִמְצָאֵוּ וְלִמְיָה כְּלִיחְמָדָת וְשְׁרָאֵל הַלְוָא לְזָרְבָּר וְאָמָר הַלְּוָא בְּרִימָנִי אֲנֵכִי מַקְטָעִי שְׁבָטִי יִשְׁרָאֵל וְמַשְׁפָּחוֹתִי הַצָּעָרָה מִכְּלִמְשָׁפָּחוֹת שְׁבָטִי בְּנֵינוּ וְלִמְהָדְבָּרָת אַלְיָ כְּדָבָר הַזָּהָה:²¹ וְעַן שָׁאָל וְאָמָר הַלְּוָא בְּרִימָנִי אֲנֵכִי מַקְטָעִי שְׁבָטִי יִשְׁרָאֵל וְמַשְׁפָּחוֹתִי הַקְּרוֹאִים וְהַמָּה כְּשָׁלִישִׁים אֲשֶׁר:²² וְשִׁמְרָא שְׁמוֹאֵל אֶת-שָׁאָל אֶת-בְּנָיו וּבְנָם לְשַׁכְתָּה וַיְתַּעַן לְהַמָּקָם בְּרַאֲשָׁן בְּזַיְם הַרְחָא:²³ וְיִזְרָעֵל שְׁמוֹאֵל לְתַבְּחַת הַנְּהָר אֶת-הַמָּפָע אֲשֶׁר נִתְּנַתִּי לְרָק אֲשֶׁר אָמְרָתִי אַלְיָ שָׁרִים אֲתָּה עַמָּךְ אֶת-הַשּׁוֹק וְהַעֲלָה וְיִשְׁמַם | לְפִנֵּי שָׁאָל וְאָמָר הַגָּה הַגְּשָׁאֵר שְׁמִילְפָנֵיךְ אֲכָל כִּי לְמוֹעֵד שְׁמָרָלָג לְאָמָר הַעַם | קְרָאָתִי וְאַכְלָל שָׁאָל עַמְּשְׁמוֹאֵל בְּזַיְם הַרְחָא:²⁴ וְיִזְרָעֵל שְׁמוֹאֵל לְתַבְּחַת הַנְּהָר אֶת-הַמָּפָע אֲשֶׁר נִתְּנַתִּי לְרָק אֲשֶׁר אָמְרָתִי אַלְיָ שָׁרִים אֲתָּה עַמָּךְ בְּזַיְם הַרְחָא:²⁵ וְיִזְרָעֵל מִהְגָּבָה הָעִיר וְדָבָר עַמְּשָׁאָל עַל-הַגָּג:²⁶ וְשַׁכְמָנוּ וְהִי כְּעַלוֹת הַשְׁחָר וְיִקְרָא שְׁמוֹאֵל אֶל-שָׁאָל הַגָּג¹² לְאָמָר קוֹנָה וְאַשְׁלַׂחְרָה וְקַם שָׁאָל וְצָאָו שְׁנֵיָה הָאָוְשְׁמוֹאֵל הַחֲזָא:²⁷ הַמָּה וּזְדִים בְּקַחַת הַשְׁעָר שְׁמוֹאֵל אָמָר אַלְיָשָׁאָל אָמָר לְעַרְבָּר וְעַבְרָר לְפִנֵּינוּ וְעַבְרָר וְתַּחַת עַמְּדָכִי וְאַשְׁמִינָעָר אַתְּדָבָר אַלְיָהִים:²⁸ וְאַתָּה עַמְּדָכִי וְלְמִנְעָר אַתְּדָבָר אַלְיָהִים:

¹¹ מִבְנָה | 9:1 ¹² הַגָּם | 9:26
=strong= "H3225" x-morph= "לֹא" =lemma| "מִבְנָה" | 9:1
"strong= "m:H1121a" x-morph= "He,R:Np" =lemma| 9:1
"He,Np"
"strong= "d:H1406" x-morph= "He,Td:Ncma" =lemma| 9:26

Chapter 10

"strong= "H0935" x-morph= "He,Vqi3fp" בוא =lemma |¹¹[10:7]
"strongq= "I:H4940" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" משפה =lemma |¹²[10:21]

Chapter 11

1 גשל בנחש העומני וחין על-יבש גלעד ולא מחרם כל-אנשי ביש אל-נחץ כרתת לנו ברית ונבעך: **2** נאמר אליהם נהש' העומני בזאת אכרת לכם בנקוק لكم כל-עין ומון ושמתייה חרפה על-כל-ישראל: **3** נאמרו אלו זקן יבש הָרַף לוּז שבעת ימים ושולחה מלאכים בכל גבול ישראל ואס-אין מושיע אוננו וצאננו אלין: **4** אבל המלאכים גבעת שאל ודברו הדברים באזני העם ושאו כל-העם את-תקולם ויככו: **5** והנה שואל בא

אחרי הבקור מרה שדה ואמר שאול מה לעם כי בכו ויספרוilo אתי דברי אני יבש:⁶ ותצליח רוח אלהים על שאול במשמעותו¹¹ את הדברים האלה ומר אף מאד: ⁷ ויקח צמד בקר וינטחוהו ושלח בכל גבולה ישראל ביד המלכים | לאמר אשר איןנו ולא אחר שמאלו כה ונשה לבקרנו ויפל פחדיהו על העם ויצאו כאיש אחד: ⁸ ופקודם בזקן ויהיו בני ישראל שלוש מאות אלף איש והוא ששה שלשים אלף: ⁹ ויאמר לנו לבקרנו לאיש ביש גלעד מחר מהיה לך תעשה בחם¹² השם ויבאו המלכים ויגדו לנו יבש ושמחון: ¹⁰ ויאמר לנו לבקרך נצא אליכם ועשיתם לנו כל הטעוב בעונכם: ¹¹ ויתן מלחמתך ושם שאול את העם שלשה ראשיים יבואו בתורה מהפניהם באשמרת הבקור ויכו את עמו עד חם היום והשארים יופצו ולא נשרירם שניהם ייחד: ¹² ויאמר העם אל שמאלו מי האמר שאול מלך לנו תננו האנשים ונמייתם: ¹³ ויאמר שאול לאיימת איש ביום הזה כי היום עשה יהו תשועה בישראל: ¹⁴ ויאמר שמאלו אל העם לנו לבכלה נזכה שם הפלוכה: ¹⁵ וכל העם הגלל ומלכו לא ת שאול לפני והוה בגליל ויזבחו שם זבחים שלמים לפניהם יהו ישמה שם שאול וכל אנשי ישראל עד מאד: ¹⁶

¹¹ כמשמעותו | lemma= "שמע" 6 strong= "k:H8085" x-morph= "He,R:Vqc:Sp3ms" ¹² חם | lemma= "חם" 9 strong= "k:H2527" x-morph= "He,R:Ncmsc"

Chapter 12

¹ ויאמר שמאלו אל כל ישראל הנה שמעתי בקהלם לכל אשר אמרתם לי ועתה הנה המלך מתהעל לפניכם ואני יקנתי ושבתי ובני הנם אתכם ואני התהלך לפנים מפניהם עד הימים הזה: ² והנה עטנו בו נגיד יהוה ונגיד משיחו אמרת שור מלי ליהתי וחתמי עשלותי אמרת רצוני ומידמי ליהתי כל חזר לא שתקתנו ורא רצוננו ואיליהחת מידי אש מאהמה: ³ ויאמר אליהם עד היה בכם ועד משיחו היום הזה כי מצאתם בקי מאהמה ויאמר עד: ⁴ ויאמר שמאלו אל העם יהוה אשר עשה את דינה ואת אהרן ואשר העלה את אבותיכם מארץ מצרים: ⁷ עתה התיצבו ואשפטו אתכם לפני יהוה את כל צדקות יהוה אשר עשה אתכם ואת אבותיכם: ⁸ כאשר בא יעקב מצרים ויעקו אבותיכם אל יהוה ושלוח יהוה אמרת אב אבותיכם זמקרים ושבות במקום הזה: ⁹ ושכךו את יהוה אלהים וימכר אתם בזיד סירא שר צבאה נזיר פלשתים ובזיד מלך מואב וילחמו בם: ¹⁰ ויעקו אל יהוה ואמרו¹¹ חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הצעדים ואת העשائرות ועתה הצלינו מדי אובינו וגעזנו: ¹¹ ושלוח יהוה את ירבעל ואת בזון ואת פותח ואת שמאלוiesel אתכם מידי יסובב ותשבע בוטח: ¹² ותראו כי ממלך מלך בני עם באליכם גואל מילך יהוד אנטיריאו ליא כימלך ומילך עליינו יהוה אלהים מליכם: ¹³ עתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה לנו נמנ יהוה עליכם מלך: ¹⁴ אם תיראו את יהוה ועבדתם אותו ושמעתם בקהל ולא תמן את פיו יהוה והתים גם אמרתם גם מה פולך אשר מלך עלייכם אחר יהוה אלהים: ¹⁵ ואם לא תשמעתו בקהל יהוה ומרתם את פיו יהוה ותיתה לדיהו בכם ובאביכם: ¹⁶ גם עתה התיצבו ורקוא את דבר הגדול הזה אשר יהוה עשה עוניכם: ¹⁷ הלו קציר החיטים פהו אקריא אל יהוה יתען קלות ומטר ודענו וראוי כירעתיכם רבה אשר עשיותם בצעים יהוה לשאול לכם מלך: ¹⁸ ויהרא שמאלו אל יהוה יתען יהוה קלה ומטר ביום הארץ וירא כל העם אל שמאלו התפלל עד עבדיך אל יהוה אל מטהו מאחריו ועבדתם עלי כל חטאינו רעה לשאל לנו מלך: ²⁰ ויאמר שמאלו אל העם אל תיראו אם עשיהם את כל הרעה הזאת אך אל מסור מאחריו יהוה ועבדתם את יהוה בכל ברכיכם: ²¹ ולא תסרו כי אחריו הוה אשר לא יוציאו ולא יצילו כי תהו ומה: ²² לו לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הוה והוא לעשות אתכם לו לעם: ²³ גם אנחנו חיליה לים מטהו להתפלל בעודם והויתם אתכם בדור הטובה והישרה: ²⁴ אך | יראו את יהוה ועבדתם אותו באהמת בכל ברכיכם כי ראו את אשר הגדיל גמכם: ²⁵ אם יהרע תרנו גם אתם גם מליכם תסוף: ¹⁶

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3ms" ¹¹ ויאמר | lemma= "אמר" 10

Chapter 13

¹ בך שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל: ² יבחרלו שאול שלוש אלפים מישראל ויהו עם שאול אלף במקמש בנהר בית־ישראל ואל־יף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שליח איש לאחיהם: ³ ניר יונתן את ציב פלשתים אשר בבעו ושמעו פלשתים וشاءל מתקע בשופר בכל הארץ לאמר שמעו העברים: ⁴ כל ישראל שמעו לאמר הכה שאול תציב פלשתים וגם־גנוש ישראל בפלשתים ויעקו העם אחריו שאול הגלל: ⁵ אפלשתים נאספו להלעם עם ישראל שלשים אלף רכב ששת אלפים פרשים ועם כחולים אשר על שפתיהם לרביען יונתן במקמש בית און: ⁶ ואוש ישראל ראו כי צרלו כי נחש העם ויתחכאו העם במערות ובחוות ובסלעים ובऋחים ובברות: ⁷ וברום עברו את־הירדן ארץ גד וילעד וشاءל עזקה נבלול וכל העם חרדי אחריו: ⁸ ישיח ¹¹ שבעת ימים למועד אשר שמאלו הגלל ויפץ העם משלו: ⁹ ויאמר שאול הגשו אליו העלה והשלמים ועל העלה: ¹⁰ ויהו ככלתו להעלוות העלה והנה שמאלו בא וצא שאול לקראות לברכו: ¹¹ ויאמר שמאלו מה עשית ויאמר שאול כי־יראתי כי־גפץ העם מעלה ואתה לא־באת לmourד הימים ופלשתים נאספים מקמש: ¹² ויאמר שמאלו רוז פלשתים אל הגלל מפני יהוה לא חילתי ואת־אפק ואעליה העלה: ¹³ ויאמר שמאלו אל־ושאול נסכלת לא שמורת אדריכלות יהוה אלהון

אשר צור כי עתה הcoli והו א-טומלכתי אל-ישראל עד-עולם: ¹⁴ ועתה ממלכתך לא-תקום בקש' הוה לו איש כלבבו וצוהו יהוה לנגיד על-עמו כי לא שמרת את אשר-צורך ויהוה: ¹⁵ ויקם שמאול וועל מורה-גלאל גבעת בנימין ויפקע שאל אדרה-עם הגמצאים עמו כשבש מאות אש: ¹⁶ ושאול ווּזקן בנו והעם הגמציא עםם שבים נגבוע בנימין ופלשתים חנו במקמש: ¹⁷ ויצא הפשחית ממחנה פלשתים שלשה בראשם הראש אחד ופנה אל-דרך עפרה אל-ארץ שעלו: ¹⁸ ויהריא אחד פנזה דרך בית חרון ויהריא אחד ופנזה דרך הגבול הנש��ן על-גיא הצבאים הפדרברה: ¹⁹ ויהריא לא ומלא הארץ שישראל בכל ארץ כי-אמאר ²⁰ פלשתים פן ועשן העברים חרב או חווית: ²¹ ויהריא כל-ישראל הפלשתים ליטוש גוש א-טומחה-שתו וא-תאותו וא-תקד-תמו וא-תמח-שתו: ²² והייתה הפשירה פום למחרשות ולא-תמים ולשלש קלשון ולהקדומים ולהחיב הדרבן: ²³ והי-ה בים מלחתת ולא נמצאה חרב וחנית ביך כל-העם אשר א-ת-שאול וא-ת-יונתן ותמצא לשאול ולוינתן בנו: אל-מעבר מכםשס

"strong= "c:H3176" x-morph= "He,C:\Vhw3ms" יְהִי־לְךָ =lemma |¹¹ [13:8
"strong= "H0559" x-morph= "He,Vqp3ms" אָמַר =lemma |¹² [13:19]

Chapter 14

1. כי ה' ה'ם ולא מיר' נונטן בר' שאול אל'ה גנער' נושא כל'ו לכה' ובנבר' אל'מצב פל'שטים אשר מعتبر ה'לו ולאבי' לא הג'גדה תחת הרמן אשר במנרון והעם אשר עמו' כיש' מזאות איש: ³ א'חיה בר'אחותו אח'ו אייב'ן | בר'פינחס בר'עלי כהן | יהוה בשלו נשא א'פוד והעם לא' יונט' כה'ל' זונק': ⁴ בין' המברות אשר בקוש' זונק' לעבר' על'מצב פל'שטים שורה של מעה' בר'עלי ושרה של מעה' מזאה' ושם האחד בז'אנ' ושם האחד סנה': ⁵ השן האחד מצפ' מול' מקמש' והאחד מנכ' מועל' גבע'ס: ⁶ ואמר' ה'ונטן אל'ה גנער' | נשא כל'ו לכה' ונעב'ר' אל'מצב' הערלים האלה או'לי' עשה' יהנה לנו' כי אין' ליהוה' מעצור להוציא' בר'ב אז' במעט: ⁷ ואמר' לו' נשא כל'ו' עשה' כל'א אשר בלב'ר' ובטה' ל'ר הנני עפן' קל'בק'ס: ⁸ ואמר' ה'ונטן הנה' א'נחנו' עברים אל'ה'אש'ם ונו'לינו' אל'יהם: ⁹ וא'כה' יאמ'רו' אל'ינו' ד'מו' עד' הג'ענו' אל'יכם ועמדנו' תחתיינו' ולא בעלה אל'יהם: ¹⁰ וא'כה' יאמ'רו' עלה' עלה'נו' ועלו'נו' כיר'תנו' יהוה' בידנו' וזה' ל'נו' האות: ¹¹ וא'לו' שנ'יהם אל'מצב פל'שטים ויאמ'רו' פל'שטים הנה' עברים' צאים' מרא'חים אשר התchap'אים: ¹² וענ'ו' א'נש'ו' הממצבה א'ת'י'ונטן | וא'ת'ינשא' כל'ו' ישא'ר'ו עלה' אל'ים ונו'דעה' את'ם דבר' פ' ואמר' יונטן' ובשא' כל'ו' ממות' אחריו': ¹⁴ ות' ה' הפכה' הרשנה' אשר הכה' יונטן' ונשא' כל'ו' עלה' אחר' כיר'תנו' יהוה' ביד'ו' ושא' כל'ו' אח'ריו' ופל'לו' לפני' יונטן' ובשא' כל'ו' ממות' אחריו': ¹⁴ ות' ה' הפכה' הרשנה' אשר הכה' יונטן' ונשא' כל'ו' עלה' יונטן' ועלו' ג'ר'ל'ו' ושב' כל'ו' אח'ריו' ור' קלו' ורב' פ' ואמר' שאל' לעם' אשר אה' פ'קד'ז'יא'ן' ור'ו' מ' ה'ל'ר' מעמ'נו' ו'פ'ק'דו' והנה א'ו' יונטן' ובשא' כל'ו': ¹⁵ ות' ה' חר'קה' במקה' בשדה' ובכל'ה'עם' הממצ'ב' והמשיח'ית חר'קה' ג'ס'ה'מה' ותר'ע' הארץ' ות'ה' לח'ר'ת אל'יהם: ¹⁶ ויר'או' ה'צ'יפ'ם' לשא'ול' בגבע'ה ב'ג'ע'ן' והנה' הרה'מן' ב'ג'וג' ויל'ר' ובל'ם': ¹⁷ ויאמ'ר' שאל' לעם' אשר אה' פ'קד'ז'יא'ן' ור'ה'כ'ה'ן' והה'מן' אשר' במקה' פל'שטים לשא'ול' ה'ג'ש'ה' אר'ון' הא'לה'ים' כיר'ת'ה' אר'ון' הא'לה'ים' ביום' הה'וא' וב'ג'ו' ש'ר'אל': ¹⁹ ויה' עך' ד'ב'ר' שא'ול' אל'ה'כ'ה'ן' והה'מן' אשר' במקה' פל'שטים ויל'ר' קלו' ורב' פ' ואמר' שאל' אל'ה'כ'ה'ן' א'ס' ייך': ²⁰ ו'ז'ע'ק' שאל' וכל'ה'עם' אשר' אה' ו'ב'או' עד'ה'מל'ח'מה' והנה' ה'ית'ה' חר'ב' איש' ב'ר'ל'ו' מה'מה' ד'ול'ה' מ'א': ²¹ וה'ע'בר'ו' ה'ו' לפל'שטי'ם' כ'את'מו' לשל'שו' אשר' ע'ם' י'ע'ר' אל' שאל' ע'ם' שאל' ו'ז'ע' יהוה' ביום' הה'וא' את'יש'ר'אל' כל' א'ש'ו' י'ש'ר'אל' המתchap'אים בה'ר'א'פ'ר'ו' ש'מ'נו' כ'יר'נו' פל'שטי'ם' ו'ז'ב'קו' ג'ס'ה'מה' א'חר'יהם' ב'מ'ל'ק'ה': ²³ ו'ז'ע' יהוה' ביום' הה'וא' את'יש'ר'אל' וה'מ'ל'ח'מה' ע'בר'ה' א'ת'ב'יא' א'ז': ²⁴ וא'וש'י'ש'ר'אל' נ'ג'ש' ב'י'ום' הה'וא' ו'ז'א' שאל' א'ת'ה'ם' ל'אמ'ר' א'רו' ה'א'ש' א'ש'ר'יא' כל' לח'ם' עד'ה'ע'ר' ו'ז'ק'מו' מ'א'נו' ו'ל'א טע'ם' כל'ה'עם' ל'ח'ם': ²⁵ וכ'ל'ה'אר'ץ' בא' ב'ע'ר' י'ו'ת' ז'ב'ש' על'פ'נ'יו' הש'ד': ²⁶ ו'ז'א' העם' א'ל'ה'ז'ער' והנה' ה'ל'ר' ד'ב'ש' ו'ז'ר'מ'ש' י'דו' אל' פ'יו' כי'יר'א העם' א'ת'ה'ש'ב'עה': ²⁷ ו'ז'ונטן' לא'ש'מ'ע' בה'ש'ב'ע' א'ב'ו' א'ת'ה'ע'ם' ו'ש'ל'ח' א'ת'ק'צ'ה' המ'ט'ה' אשר' ב'י'דו' ו'ט'ב'ל' א'ו'ת'ה' ב'ע'רת' הד'ב'ש' ו'ז'ב' י'דו' אל' פ'יו' ו'ת'א'ר'נה': ¹¹ ע'נ'יו': ²⁸ ו'ע'נ' א'ש' מ'ה'ע'ם' ו'א'מ'ר' ה'ש'ב'ע' ה'ש'ב'ע' א'ב'ק' א'ת'ה'ע'ם' ל'אמ'ר' הא'ש' א'ש'ר'יא' כל' לח'ם' ה'י'ום' ו'ע'ף' ה'ע'ם': ²⁹ וא'מר' י'ונטן' ע'כ'ר' א'ב'ק' א'ת'ה'א'ר'ן' ר'או'נ'א' כ'יר'א'ו' ע'נ'יו' כ' ט'ע'מ'ת' מ'ע'ט' ד'ב'ש' ה'ז'ה': ³⁰ אף' פ' לא' א'כ'ל' א'כ'ל' ה'י'ום' ה'ע'ם' מ'ש'ל'ל' א'ז'ו'ן' א'ש'ר' מצ'א' כ' ע'טה' לא'ר'בת'ה' מ'כ'ה' ב'פ'ל'שטי'ם': ³¹ ו'ז'ו' ב'י'ום' הה'וא' ב'פ'ל'שטי'ם' מ'מ'ק'מ'ש א'יל'ה' ו'ע'ף' ה'ע'ם' מ'א': ³² ו'ע'ט' ¹² ה'ע'ם' א'ל'ה'ש'ל'ל' ¹³ ו'ק'חו' צ'אן' ב'ק'ר' ו'ב'נ'י' ב'ק'ר' ו'יש'ת'ו'יא'ר'ץ' ו'ז'א'ל' ה'ע'ם' ע'ל'ה'ד': ³³ ו'ז'א'ו' לש'א'ול' ל'א'מ'ר' הנה' ה'ע'ם' ח'ט'אים' ל'יה'ו' ל'א'כ'ל' ע'ל'ה'ד'ם' ו'א'מ'ר' ב'ג'ד'ת'ם' ג'ל'ז'אל' ה'י'ום' א'ב'ן' ג'ז'ול'ה': ³⁴ ו'א'מ'ר' ש'א'ול' פ'צ'ו' ב'ע'ם' ו'א'מ'ר'ת'ם' ל'ה'ם' ה'ג'ע'ש' א'ל' א'ש' ש'ו'ר' ו'א'ש' ש'ו'ה' ו'ש'ח'ת'ת'ם' ב'ה' ו'א'כ'ל'ת'ם' ו'א'ת'ח'ת'א'ו' ל'יה'ו' ל'א'כ'ל' א'ל'ה'ד'ם' ו'ג'ש'ו' כ'ל'ה'ע'ם' א'ש' ש'ו'ר' ב'ז'ו' ב'ל'לה' ו'ש'ח'ת'ו'ש': ³⁵ ו'ז'ו' ש'א'ול' מ'ז'ב'ח' ל'יה'ו' א'ז'ו'ן' ה'ח'ל' ל'ב'נ'ת' מ'ז'ב'ח' ל'יה'ו': ³⁶ ו'א'מ'ר' ש'א'ול' ג'ר'קה' א'חר'ו' פל'שטי'ם' | ל'ול'ה' ו'ג'נ'ה' ב'ה'ם' | עד'א'ו' ה'ב'ק'ר' ו'ל'א'ג'ש'א'ר' ב'ה'ם' א'ש' ו'א'מ'ר'ו' ב'ה'ם' | כ'ל'ה'ט'וב' ב'ע'ז'נ'ק' ע'שה' ס' ו'א'מ'ר' ה'כ'ל'נו' נ'ק'ר'ב'ה' ה'ל'ם' א'ל'ה'א'לה'ים': ³⁷ ו'ש'א'ול' ש'א'ול' ב'א'לה'ים' ה'א'ר'ד' א'חר'ו' פ'ל'שטי'ם' ה'ת'ה'נ'ם' ב'ד' ו'ש'ר'אל' ו'ל' ע'נ'ה' ב'י'ום' ה'ה'וא': ³⁸ ו'א'מ'ר' ש'א'ול' ג'ש'ו' ק'ל'ם' כ' פ'נ'ת' ה'ע'ם' ו'ד'ע'נו' ו'ר'או' ב'ג'מ'ה ה'ו'ת'ה' ח'ט'ת'ת' ה'ז'את' ה'י'ום': ³⁹ כ' ח'י'ה'ה' המ'וש'ע' א'ת'י'ה' ה'י'ום': ⁴⁰ כ' ח'י'ה'ה' המ'וש'ע' א'ת'י'ה' ה'י'ום':

בר א-עומק וצל א-ישראל מיד ששהה;⁴⁹ ויהיו בני שאל נונן ושי אמלכ-ישע ושם שתי בנלו שם הבכירה חלב ושם הקטנה מילך;⁵⁰ ושם אשת שאל אחינעם בטהיחמעץ ושם שרכזבא אביגר ברגנער דוד שאל;⁵¹ והקוש אבישאול וגר אביכר ברראbialס;⁵² ותהי המלחמה חזקה על-פלשטים כל ימי שאל וראה שאל כל איש גבור כל-ברחויל ואספהו אלואס;

"strong= "c:H7200" x-morph= "He,C:Vqw3fp" =lemma | ורアナה "רָאָה" [1] 14:27
"strong= "c:H6213a" x-morph= "He,C:Vqw3ms" =lemma | ועש [2] 14:32
"strong= "H7998" x-morph= "He,Ncmsa" =lemma | שלל [3] 14:32

Chapter 15

1 נאמר שמאול אל-שאול את שלח והוה למשחך למלך עלי-ישראל ועתה שמע למלך דברי יהוה: כה אמר יהוה צבאות פקדתיך את אשר עשה לך מלך לישראל אשר שם לו בדרך בעליך ממצאים: עתה לך והכיתה את-עמלך והחרמתך את-כל-אשר לך ולא תחמל עלי והמתה פאוש עד-aszha מועל עדי-זעך משור ועד-זה מגמל ועד-זום: יושע שואל את-העם ופקדם בטהראם מאמים אלף גליל ושרת אלף אתי-אש והודה: יבא שואל עד-עיר עמלך וירב בכם: ויאמר שואל אלהיקני לכון סרו רדו מתוך עמלך פרארספּר עמו ואלה עשתה חסך עם-כל-בנין ישראל בעליך ממצאים ויסר קיינ מטבח עמלך: ינ שואל את-עמלך מחוליה בואר שיר אשר על-פנינו ממצאים: ויתפש את-אגג מל-עמלך כי ואת-המלך כי ומתקה החרים לפיחרב: יוחמך שואל והעם על-אלג' ועל-מייבט הצען והבקיר והמשנים ועל-הכרבים ועל-כל-הטוב ולא אבו החרים וכיל-המלך נמבהה ונמס אתה החרמו: ויהי-דבר-יהוה אל-שומאל לאקו: נקחתי כי-המלחטי את-שואול למלך כי-שב מאחרי ואתי-דבוי לא הקים יותר לשומאל ויעק אליו-הה כל-הכללה: ושכם שומאל לkerjaת שואל בבקיר וג'ד לשומאל לאמרו בא-שואול הכרמליה והנה מציב לו יסב-עשב ויד-הגלא: יבנא שומאל אל-שואול ויאמר לו שואל ברוך אתה ליהוה בקיימות את-דביר יהוה: יאemer שומאל וזה קול-חצון הזה באזני ומלך הבקר אשר אנכי שפוע: יאemer שואל עמלקי הבאים אשר חמל העם על-פייטב הצען והבקיר לעמץ זבח להוה אלהיך ואתי-היוצר החרמוני: יאemer שומאל אל-שואול הרף וג'ידה לך את אשר דבר יהוה אל-בליל והאמרא: ז דבר: יאemer שומאל להלא אס-קיטן אתה בעינך ראש שבטי ישראל אתה יומשך והוא למלך עלי-ישראל: יאemer שומאל לך והחומרתך את-החתאים את-עמלך ונלחמת בו עד כל-לעת אוטם: ולמה לא-שמעת במלך והוה ותעלט: יאשליך היהה בדור ואמר לך והחומרתך את-החתאים את-עמלך ונלחמת בו עד כל-לעת אוטם: יאלה-השליל ותשע הרע בעיני יהוה: יאemer שואל אל-שומאל אשר שמעתי במלך והוא ואלך בדור אשר-שלחני והוא ובאיו את-אגג מלך עמלך ואתי-עמלך החרמוני: יקח העם מהשליל צאן ובקר ראשית התרם לזבח להוה אלהיך בגלא: יאemer שומאל החפש להוה בעליך זבחים כשמע במלך וזה שמע מטבח טוב להקשיב מחלב אלים: כי חטא-תקסם פיר אוון ותרפים הפצר ענן מסט את-דביר יהוה ימאסק ממלך: יאemer שואל אל-שומאל חפאתוי כי-עברית ואתי-דביריך כי יאתי את-העם ואשמע בקולם: עתה שא נא את-חטאתי ושוב עמי ואשתחווה להוה: יאemer שומאל אל-שאול לא אשובי עמר כי מסטה את-דביר יהוה ימאסק יהוה מהיות מלך על-ישראל: יסב שומאל ללכד ויזק בכנף-מעלו ויקרע: יאemer אלו שומאל קרע והוא את-המלחכות ישראל מעילן היום נתנה לרענן הטוב ממה: יgom נצח ישראל לא שקר ולא ינחת כי לא אכם הוא להנחות: יאemer חפאתוי עתה כבדני נא גנד והנ-עמם וג'ד ישראל ושוב עמי והשתחווית ליהוה אלהיך: יושב שומאל אחריו שאויל וישתחוו שואל להוה: יאemer שומאל הגשו אליו את-אגג מלך זילך אלו יא-גג מעדנת ואמר אגן סר מרד-המות: יאemer שומאל כאשר שכללה בשיט-חרבן כרת-שכל מפשימים אפרק וישספ שומאל את-אגג לפני יהוה בגלגלא: יא-לך שומאל הרמותה ושואל על-הה אל-ביבון גבעת שואל: לא-יסוף שומאל לראות את-ישראל עד-יום מותנו כי-ההתאבל שומאל אל-שואול יהוה נחים כי-המלחיר את-שאול על-ישראל:

"strong= "c:H0559" x-morph= "He,C:Vqw3mp" =lemma |¹¹ [15:16] וַיֹּאמֶר

Chapter 16

1 ואמר יהוה אל-שׁמעאל עד-دمתי אתה מתאבל אל-שׁאול ואני מסתלו ממלך עלי-ישראל מלָא קְרָנֶל שָׁמוֹן וְלֹר אֲשַׁלְחָרְאֵלִישָׁוּ בֵּית-הַלְּחָמִי כיראתיך בבנוי לי מלה;² ואמר שומואל אירך אלך ושמע שאל והרגני ס' ואמר יהוה עגלת בקר תקח בזקך ואמרת לובט ליהוה באמתי;³ וקרעת לשי בפקח ואנכל אoxicערא את אשערת-טעה ומוחחת ל' את אשר-אמר אלין;⁴ יעש שומואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויעירדו זוקני העיר לקראותו ויאמר שלם בזאנ;⁵ ואמר שלום לובט ליהוה באתו התקדשו נbatchם אתני בזבוב ויקדש את-יש' ואת-בנוי ויקרא להם לשבח;⁶ כי בזאנ וירא את-אליאב ויאמר אך גנד היהוה משיחו;⁷ ואמר יהוה אל-שׁמעאל אל-תתבט אל-מראחו ואל-גביה קומתו כי מסתתיה כי | לא אשר וראה האותם כי האדם יראה לעינים והוא ראה לבב;⁸ ויקרא יש' אל-איבניך ויעבררו לפניו שומואל ואמר גס-בזה לא-בחור היהוה;⁹ ויעבר ושיה שמה ויאמר גס-בזה לא-בחור היהוה;¹⁰ ויעבר יש' שבעת בבנוי לפניו שומואל ויאמר שומואל אל-יש' לא-בחור היהוה באלה;¹¹ ויאמר שומואל אל-יש' הטענו הנערם ויאמר עד שאר הקפן והגנה רעה בצאן ויאמר שומואל אל-יש' שלחה וקחנה כי לא-ינסב עד-באו פה;¹² וישלח ויביאו והוא אדמוני עמי-פה עינים וטוב ראי פ' ויאמר יהוה קומ משחחו כיזה הוא;¹³ ויקח שומואל את-קורן השמן וימשח אותו בקורב אחיו וetzלח

רוח יהוה אליך מיהו המהו ומעלתה יקם שמו אל וילך הרמותה: ¹⁴ ורום יהוה סרה מעם שאול ובעתתו רוח־ירעה מאת יהוה: ¹⁵ ואמר עבד־ישׁוּל אליו הנְּהָרָא רוח־אלְהִים רעה מבעתך: ¹⁶ אמר נא אֶל־גָּנוֹן עַבְדֵּךְ לְפָנֶיךְ בְּקֶשֶׁת אֲשֶׁר יָעַט מִנְנָן בְּכֶנְךְ וְהַנָּה בְּהַחַת עַל־ךְ רוח־אלְהִים רעה ונען בְּדוֹ וְטוּב לְךָ: ¹⁷ ואמר שאול אל־עֲבָדָיו ראוּנא לי איש מיטיב לנוּגָן וְהַבְיאוּת אלָנוּ: ¹⁸ וען אֶחָד מהגערים ואמר רנה ראה־אלְהִים בית הלחמי יְעַגְּנָן וְגַבְּרָה חֹל וְאִישׁ מלחמה ובנון דבר ואיש תאר ויהוה עמו: ¹⁹ ושליח שאול מלכים אל־שי ואמיר שלחה אליו את־זען בְּנָה בְּצָאן: ²⁰ ויקח וְשָׁי חֻמָּר לְחַמָּה וְנָאֵד וְעַזְעַז עַם אחד וְעַזְעַז עַם אחד וְשָׁלַח בְּזִידָן בְּנֵי אל־שָׁאָל וְעַמְדֵל לְפָנֵינוּ וְאַהֲבָה מִאָדָם וְהַיָּלְדוּ נְשָׂא כלים: ²² ושליח שאול אל־עֲבָדָיו לאמר יעדנָא דוד לפני קימצא חן בעינָי: ²³ והוה בהיות רוח־אלְהִים אל־שָׁאָל וְלִגְעַד דוד אֶת־הַכְּבָר וְנָעַן בְּדוֹ וְרוּחַ לשָׁאָל וְנָעַב לְוִיסָּה מעַל רוח הרעה: פ

Chapter 17

¹ ויאספו פלשתים אורתמוניהם למלחמה ייאספו שכח אשר ליהודה ייחנו בירשותה ובירעוזקה באפס דמים: ² וְשָׁאָל וְאַוְשִׁי־שְׁרָאֵל נְאָסְלֵוּ וְחַנֵּנוּ בעמק האלה ווירכו מלחמה לקראת פלשתים: ³ ופלשתים עמידים אל־הָהָר מִזָּה וְשְׁرָאֵל עמידים אל־הָהָר מִזָּה וְהַגִּיא בְּגִיהָם: ⁴ ויצא איש־הַבְּנָם ממחנות פלשתים גלית שם מגת גבָּה שׁ אַמָּות וְוֹרָת: ⁵ וcube נחשת על־יראשו ושרון קששים תא לבוש ומשקל השIRON חמשת־אלפים שקלים נחשת: ⁶ מחלת רחשת על־יראי וצדון נחשת בין כתפי: ⁷ עזען ¹¹ חניתם כבנור ארלים ולhabitת חניתו שירמאות של קלים ברזל ונשא הצגה הילך לפני: ⁸ ויעמוד וקרא אל־מערכת ישראל ואמר לך למה תצא לעיר מלחמה הילא אנטיכי הפלשתי ואתם עבדים וְשָׁאָל בְּרוּלָם אֲשֶׁר וְרַד אֶל: ⁹ אס־יובל להלחם את־הָהָר והיינו לכם לעבדים ואם־אנָן אוֹכְלָלוּ והיפלוּ והיitem לנו לעבדים ועבדתם אוננו ויתהו ויראו מאד: ¹² ודוד בר־ראש אפרתי זהה מבית لكم יהודה ושמנו ושי ולן שמנה בנים והאיש בימי שאל זון בא באנסים: ¹³ ולמ' שלשת בקיוש הגדלים הללו אחרי־שאול למלחמה ושם | שלשת בינו אשר הללו במליחתא אל־ילאב הבוכר ומשנהו אוננו וחליש שמה: ¹⁴ וזה התקון ושלשה הגדלים הללו אחרי־שאול: ¹⁵ ודוד הילך ונשב מעל שאל לרעות את־יצאן אבוי בית־ליך: ¹⁶ ויגש הפלשתי השם והערב ויתיצב ארבעים וום: ¹⁷ ואמר וְשָׁי לזרע בון קח־יא לאחיך איפת הקילא הזה ושרה לחם הזה והכח המחנה לאחיך: ¹⁸ ואית עשרה חרצי החבל האלה תבא לש־האָלָף ואת־אָלָף תפתקד לשלים ואת־ערבתם תחק: ¹⁹ וְשָׁאָל וְהַמִּה וְכָל־אָשָׁר וְשְׁרָאֵל בעמק האלה נלחמתם עם־פלשתים: ²⁰ ויעסם דוד בברק ויטש את־הצאן על־ישמר ויאו וילך כאשר צהו ושי ובא הפעולה והחול השיא אל־המערכה והרענו במלחמה: ²¹ ותערך ושראל ופלשתים מערכת לקראת מערכת: ²² ויטש דוד אורה־הכלים מעלי וידי־שומר הכלים ויעץ המערכה ויבא וישאל אחוי לשולם: ²³ והוא | קדרר עטם והנה אש הבנים עלה גלית הפלשתי שתו מגת־מערכת ¹² פלשתים וידבר דברים אלה ושם דוד: ²⁴ וכל־איש וישראל בראותם אורה־האש ויגסן מפנוי ויראו מאה: ²⁵ ואמר | אש וישראל הראים האש העלה הזה כי חרב את־ישראל עליה גיה האש אונר־יכנו ויעשרו הפלר | עשר גודל ואת־יבתו יתכלו ואת־בֵּית אָבִיו ועשה חפשי בישראל: ²⁶ ויאמר דוד אל־האנשים העמידים עמו לאמר מה־יעשה לאיש אשר יכה אורה־הפלשתי היל ווסיר חרפה מעל וישראל כי מלחטי הערל הזה כי חרב מערקות אל־הימים חיים: ²⁷ ואמר לו רעלם כדבר הזה לאמור כי ועשה לאיש אשר יכה: ²⁸ ויעסם אל־ילאב־חוי הילו ושבה בלבנו אל־האנשים ויחרא־אף אל־ילאב בזיד ואמר למה־זה ירצת ועל־מי נטשת מעת הארץ במדבר אמי יעדתי אורה־הפלשתי ואת־רע לבך לם עון ראות המלחמה ירצת: ²⁹ ויאמר דוד מה שעשית עתה היל ואמר דבר הזה: ³⁰ ויסב מאנול אחר ואמר כדבר הזה ושבהו העם דבר הראשון הראשון: ³¹ ויעסם הדברים אשר דבר דוד וגדו לפל־ישראל ויקרעה דוד אל־זען לא תוכל ללקת אל־הפלשתי הזה להלחם עמו כיינער אתה והוא איש מלחמה מנעריו: ³² ויאמר דוד אל־שאול את־זען כבנור לאבוי בצאן ובא הארי ואת־ה־חוב ועשה מה־הדר: ³³ ויאמי אתחרי והכתי והצלי מפי ויקם עלי וחוֹזְקָתִי בזקנו והכתי וקמי: ³⁴ גם אורה־האתי גס־ה־קָרְבָּה עבדה וזה הפלשתי העREL הזה כאחד מלהי כי חרב האצלוי מיד הארי ומיד הדבר הוא יצילנו זיך הפלשתי זהה ס ואמר שאול אל־זען לירח ויהה עמר: ³⁵ וילבש שאול את־זען מדי ונתן קנע נחשת על־ראשו ולבש אונן שرون: ³⁶ ויחגר דוד את־חירבו מעל למכן ויאל ללקת כי לא־ינסה ואמר דוד אל־שאול לאائق ללקת באלה כי לא נסיתו ויסרט דוד מעלי: ³⁷ ויקח מקל בידיו ויחחרלו חמשה חלקי־אבנים | מוקהחל ושם אמתם בכל הרעים אונרלו ובליקוט וקלען בינו וגש אל־הפלשתי: ³⁸ וילר הפלשתי היל וקרב אל־זען והאיש נשא הצגה לפניו: ⁴² ויבט הפלשתי ויראה את־זען ויבחו כיהינה נער ואדמנָי עמי־יפה מראה: ⁴³ ואמר הפלשתי אל־זען היל־הכלב אונכי פיאתיה בא־אלְיָהוּ ומכל הפלשתי את־זען בא־אלְיָהוּ: ⁴⁴ ואמר הפלשתי אל־זען לכיה אלְיָהוּ ואת־ה־אַת־בְּשָׁרֶל לעוף השמים ולבחתה השדה: ⁴⁵ ואמר דוד אל־הפלשתי אתה בא אלְיָהוּ בחרב ובכנית גכלון ואונכי בא־אלְיָהוּ בשם יהוה צבאות אלה מערקות ישראל ואשר חרבת: ⁴⁶ הילו יהוה ויגרר יהוה בזיד והכין והכין ואטר־שאול מילר וננתה פגר מhana פלשתים היל מה לעוף השמים וחיתת הארץ וידעו כל־הארץ כי יש אלהים לשראל: ⁴⁷ ויעדע כל־הקהל היל כי־יא בחרב ובכנית יהושע והיה כי ליהוה הפלחתה ובנתן אתם: ⁴⁸ והיה כי־יקם הפלשתי ייל ויקרב לקראת דוד ויעץ המשרכה לקראת הפלשתי: ⁴⁹ ושליח דוד את־זען אל־הכליל ויקח משם אבן ויקלע וצ אורה־הפלשתי אל־מצחן ומטבע האבן במצחן ופל על־פנוי ארץ: ⁵⁰ ויחלק דוד מורה־הפלשתי בקהל ואבן וצ אורה־הפלשתי וומרה והרב און בזיד: ⁵¹ וירץ דוד ויעמוד אל־הפלשתי ויקח את־חירבו ושלפה מתורה יומת־תורה ויכרתבה אורה־האש ויראו הפלשתים כיימת גבומים ויגסם: ⁵² ויקומו אונש וישראל וירעו וירדפו אורה־הפלשתים עד־בָּאָגָן ועד שער עקרון ויפלו חלי פלשתים בדור שערם ועד־גונת ועד־עקרון: ⁵³ ושבו בון וישראל מילן אפרה פלשתים וישסו אורתמוניהם: ⁵⁴ ויקח דוד את־רראש הפלשתי ויבא יהו ירושלם ואת־כלו שם

באהלו: ס' 55 זכראות שאול את־זוד יצא ל夸עת הפלשתים אמר אל־אבנור־shore הצבא ברמיזה הנער אבנור ויאמר אבנור חינפיש המלך אמר ידעת: 56 שאול אלה ברמיזה העלים: ס' 57 כי שוב דוד מלהכות את־הפלשתים ייקח את־זוד אבנור ויבאホ לפניו שאול וראש הפלשתים בידו: 58 ויאמר אילו שאול ברמי אתה הנער ויאמר דוד ברעבדר יש בית הלחמים:

"strong= "c:H2671" x-morph= "He,C:Ncmsc lemma= חַזְ[1] 17:7 וְחַזְ[2] 17:23 מִמּוֹרָת" m:H4631" x-morph= "He,R:Ncfpc lemma= מִמּוֹרָה" [1] 17:7 [2] 17:23

Chapter 18

ויהי ככלהו לדבר אל־שאול ונפש־יהונתן נקשרה בנפש דוד ויאבהבו[1] יהונתן כנפשו: 2 ויאחו שאול ביום ההוא ולא נתנו לשוב בית אביו: זיכרת יהונתן ודוד ברית באבתו אthon כנפשו: 4 ויטפש יהונתן את־המלך אשר עליינו ויתנהו לדוד ומדי ועד־רבנן ועד־קשתן ועד־גיגון: 5 יצא דוד בכל־אזור ושלחפו שאול ושלחמו שאול על אנשי המלחמה ויטבעני כל־העם וום בעני עבדי שאול: פ' 6 יייח בboveם בשוב דוד מלהכות את־הפלשתים ותצאנה הנשים מכל־יער וישראל לשור[2] והקהלות לקראת שאול המלך בתפים בשוחה גשלשים: 7 ותעניינה הנשים המשתקנות ותאמרכן הכה שאול באלו[3] ודוד ברבבטים: 8 יותר לשאול מード ורע בעינו דבר זה ואמר נתנו לדוד רכבות וליתנו האלפים ועוד לו אף סמלוכה: 9 יייח שאול עז[4] את־זוד מהים ההור והלאה: ס' 10 יייח מחרחת וטעלח רום אליהם | רעה | אל־שאול יתנבא בתורה־בויות ודוד מגן בינו כום | בום וחותמota בד־שאול: 11 ויט שאול את־החותמת ויאמר אכה בזוד ובקריר ויסב דוד מפנוי פעמים: 12 ויהא שאול מלפני דוד כי־יהה יהוה עמו ומעם שאול סר: 13 ויסרתו שאול מעדנו ושמחו לו שרא־אלף וצא ויבא לפניו העם: פ' 14 יייח דוד לכדרקי[5] משכלי ויהה עמו: 15 ויא שאול אשור־הא משכלי מード ואר מפנוי: 16 יכל־ישראל אקב את־זוד כי־יהו ויא בא לפניהם: פ' 17 ואמר שאול אל־זוד הנהו בת הגוזלה מרבל'אתה אט־תלב לאשה אחר היהיל לבת־מלול והלטם מלחותם היה ויא שאול אמר אל־תתני זיד־בון ותהיין יד־פלשתים: ס' 18 ואמר דוד אל־שאול מי אנטיכיumi תני משפחת אבי בישראל כי־אהיה חתנו למלך: 19 יייח בעת תת־את־תריך בת־שאול לדוד והיא נתנה לעדריאל המחלתי לאשה: 20 וטאוב מלכ בת־שאול את־זוד וגדו לשאול ושר הדר בנענו: 21 ואמר שאול את־תננה לו והיהילו למוֹקֵש ותהיין יד־פלשתים ויאמר שאול אל־זוד בשיטים תחתון בפי־הום: 22 ויצן שאול את־עבדו[6] דוד אל־זוד בלט' לאמר הנה חפץ בר המלך וכלי־עבדיו אהבך ועתה התחתון במלך: 23 וידבו עבדו שאול באזני דוד את־הזכרים האלה ויאמר דוד קנקלה בעיניכם התחתון במלך ואנכי איש־רש ונקלה: 24 וילדו עבדו שאול לו לאמר דברים האלה דוד ורא: פ' 25 ואמר שאול כה־התאמנו לדוד או־חוץ למלך במלך כי במאה ערלוות פלשתים להנוקם באבי המלך ויא שאול חשב למפל את־זוד יד־פלשתים: 26 וילדו עבדו שאול את־עדר־תיתם ומילאים למליך להתחathon במלך ותירלו שאול את־טיכל בטעו לאשה: ס' 27 ויקם דוד וילך | הוא ואנשיו וען בפלשתים מעתים איש־יעבָדָה אהבתה: 28 ויאסף שאול לרاء מפנוי דוד עד יייח שאול אב את־זוד כל־היהם: ס' 30 ויצאו שרי פלשתים ויהי | מכך צאתם שלל דוד מכל־עבדו שאול ויעקר שמו ממד: ס'

"strong= "c:H0157" x-morph= "He,C:Vqw3mp lemma= וְאֶהָבָו" [1] 18:1

"strong= "I:H7891" x-morph= "He,R:Vqc lemma= שְׁרִיר" [2] 18:6

"strong= "b:H0505" x-morph= "He,R:Acbsc:Sp3ms lemma= אַלְפָ[3]" [3] 18:7

"strong= "H5771" x-morph= "He,Ncbsa lemma= עַזְ[4]" [4] 18:9

"strong= "H1870" x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms lemma= דָּרְכוֹ" [5] 18:14

"strong= "H5650" x-morph= "He,Ncmcs:Sp3ms lemma= עַבְדָ[6]" [6] 18:22

Chapter 19

1 דבר שאול אל־יונתן בנו ואל־כל־עבדו[7] להמית את־זוד יהונתן ברשות שאול חפץ בזוד לאמר מבקש שאול אבי להמית ועתה השומרנה בזקן ושבת בפטיר ונחbatchת: 3 אונן יצא ועמוקתי ליר־אב בshed'a אשר אתה שם ואני אדבר בך אל־אבני וראית מה והגדתי להים: 4 ידבר יהונתן בזוד לוב אל־שאול אביו ואמר לאילו אל־יונטה המלך בעזנו בזוד כי לא חטא לך וכי מעשי טובך נאדו: 5 יונן את־נפשׁו בכפו ויר את־הפלשתים ועש היהת תשועה גוזלה לכל־ישראל ראיית ותשומח ולמה תחסא בכם גלו ליהמית את־זוד חנים: 6 יונן שאול בזקן יהונתן ושבע שאול חיהה אמיות: 7 יקראה יהונתן לדוד ואידלו יהונתן את כל־הזכרים האלה ויאב יהונתן את־זוד אל־שאול ווינו לפניו כאחנוך שלשים: ס' 8 ווונסף המלחמה להיות ויאא דוד וילכם בפלשתים וויך בכם מכה גוזלה יונטו נפיני: 9 ותהי רות יהוה | רעה אל־שאול והוא בביתו ישב וחניתו בזוד ודוד מנגן בזוד: 10 ויבקש שאול להמית בפנית בזוד ובקריר וופטר מפנוי שאול ויר את־החותמת בקריר ודוד נס וימלט בלילה הוא: פ' 11 ישלוח שאול מלכים אל־בביה דוד לשלמו ולקמינו בבקר ומנגד לדוד מילך אל־אונן ממלט את־הפלשתים כל־לה מחר אתה מותה: 12 ותרד מיל אל־זוד بعد החלון יילך וברוח ימלט: 13 ותקח מיל אל־החותרים ותשם אל־המלחה ואת־כבר הימים

שמה מראשתיו ותיכס בבודך;¹⁴ ושלח שאל מלאכים לבקשת אתיך ותאמר חלה הוא:¹⁵ ושלח שאל את-ה מלאכים לראות אתיך לאמר נעלן אתה במשה אליו להמתנו;¹⁶ ובאו המלאכים והנה התרפים אל-המיטה וכבר העזם מראשתו;¹⁷ ואמר שאל אל-מיכל ומה כהה רמייתני ותשליך את-אזע זימלט ותאמר מיכל אל-שואל הא-יאemer אליו שלחתי לך אמייה;¹⁸ וכך ברוח זימלט יביא אל-شمואל הרמלה ויגדרו את כל אשר עשה לך שואל וכל הו שומאל ושבו בניתו;¹⁹ ואך לשואל לאמר הנה זו בניתו ברמה;²⁰ ושלח שואל מלאכים לקחת אתיך וראה את תלוקת הנבאים נבאים ושומאל עמד נצוב עלייהם ותהי על-מלאכי שואל רוח ויתנבע גס-המה;²¹ ואך לשואל ושלח מלאכים אחרים ויתנבע גס-המה ויסוף לשואל ושלח מלאכים שלשים ויתנבע גס-המה;²² וכן גס-האה הרמלה ויבא עד-דבר הגדול אשר בשכו ושאל ואמר איפה שומאל וזה ואמר הנה בניתו;²³ וילר שם אל-בנית¹⁴ ברמה ותהו עלי גס-האה רוח אל-חום וילר הלו ייתנבע עד-בנא בניתו;²⁴ ויפשط גס-האה בגדו ויתנבע גס-האה לפניו שומאל ובעל רעם קל-הוים ההוא וכל-הלילה על-כן יאמרו הגם שואל בניתו:

"strong= "b:H5121" x-morph= "He,R:Np" =lemma¹¹ בנוית | lemma¹² בנוית | lemma¹³ בנוית | lemma¹⁴ נוית | lemma¹⁵ בנוית | lemma^{19:18}
"strong= "b:H5121" x-morph= "He,R:Np" =lemma^{19:19} בנוית | lemma^{19:22} בנוית | lemma^{19:23} נוית | lemma^{19:23}
"strong= "b:H5121" x-morph= "He,R:Np" =lemma^{19:23} בנוית | lemma^{19:23}

Chapter 20

יבחרך דוד מנות¹¹ ברמה ובא... ואמר לפנֵי הונתן מה עשותי מהעוני ומהחטאתי לפניו אביך כי מבקש אתינפשי:² ויאמר לו חיליה לא תמות ה'ה לאירועה¹² אby דבר גדול אzo דבר קטן ולא גילה אתזוני ומדוע יסתור אby ממען אתה דבר הזה אין זאת:³ ושבע עוד דוד ואמר ידע עז אביך כימצאת חן בעיניך ואשרך אלידעתה והונתן פרעוץ ואולם חיה היה וכו' נפשך כי פלשו בינו בין המות:⁴ ואמר יהונתן אל-דוד דוד אל-הונתן הגריחץ מהר ואכתי שבראש בעמ-המלך לאכל ושלחתני נסתרתי בשדה עד הערב השלשית:⁶ אם-פוך ופקני אביך אמרת נשאל דוד לrhoץ בית-לעם עשו כי זבח הימם שם לכל-המשפחה:⁷ אמר טוב שלום לעביך על-עביך כי ברכות הרצה מעמו:⁸יעשית לך סך כל-עביך כי ברכות האמת אמר ישבו עזון-המיטני אתה ועד-אביך למזה תביאנו:⁹ ואמר הונתן חיליה לך כי | אם-ידע כיכלהה הרעה מעם אby לבוא עלייך ואמת-שבו עזון-המיטני אתה ועד-אביך למזה תביאנו:¹⁰ ואמר דוד אל-הונתן מי גיד לי או מה-יעניך אביך קשה:¹¹ ואמר הונתן אל-דוד לך ונצא השדה וישאו שיבוקם ולא אתה אגד לך:¹² ואמר דוד אל-הונתן אל-דוד והיה אלה ישאל כי-אחדך אמרת-אביך בעת | מחר השלשית והנה-טוב אל-דוד ולא-יאושלח אליך ולגלותי השדה:¹³ כה-יעשוה והוה להונתן וכיה אמרת-הערה עליך וגלותי את-Ձניך ושלחותך והלכת לשלום ויהי והוה עלייך אמרת-הערה עם-אביך:¹⁴ ולא אם-יענדי כי ולא-תעשה עפדי חסד והוה ולא-אמות:¹⁵ ולא-תऋת את-חסיך מעם ביתך עד-עלום ולא בהכרת יהוה אה-אובן דוד אש מעל פין האדמה:¹⁶ וככרת הונתן עם-בית דוד ובקוש היה מיד אובי דוד:¹⁷ יושף הונתן להשבע את-דוד באחבותו אמר פיאhabת נפשו אהבו:¹⁸ ואמרלו הונתן מחר חיש ונפל-קדת כי פוך מושבך:¹⁹ וששתת תרד מאי נאות אל-המלוקים אשר-נסתרת שם בזום קמעשה ושבת אצל האבן האל:²⁰ ואני שלשת החצים אורה לשוחליך למטרה:²¹ והנה אשלח את-הנער לך מצא את-החצים אם-אמר אמן לער הנה החצים | מפרק והנה קחנו | ובאה כי-ישלים לך ואון דבר מיריה:²² ואם-כח אמר-כח אמר-כח על-ללים הנה החצים מפרק והלאה לך כי שלוחך יהוה:²³ והדבר אשר דברנו אמי ואתה הנה יהוה מידי אובי דוד:²⁴ יוסתר דוד בשדה ויהי החיש ושב המלך אל-הלחים¹³ לאכול:²⁵ ושב הנקיך על-מושב כפעם | בפעם אל-מושב הקיר ייקם הונתן ושב אביך מצד שאל ופוך מקום דוד:²⁶ לא-דבר שאול מאנונה ביום הראה כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כי-ילא תהור:²⁷ כי-מפרקת החיש השני ופוך מקום דוד ס אמר שאול אל-הונתן בנו מדע לא-בא בקישי גס-תמול גס-היים אל-הלחים:²⁸ וען הונתן את-שאול נשאל נשלל דוד מועד עד-בית לחם:²⁹ ואמר שלחני נא כי זבח משפחחה לנו בעור והוא צזה-ליathy ועתה אם-מצאת חן בעיניך אמלטה נא ואראה את-אתך על-כן לא-בא אל-שלомн המלך:³⁰ יি-ר-אף שאול ביהונתן ואמר לא-בא בקישי גס-תמול גס-היים אל-הלחים: וען הונtan את-שאול לבלשת ערות אמר:³¹ כל-הימים אשר בקישי עלי-האדמה לא תכון אתה ומילא-תך ועתה שלוח וקח אתון אליו כי ברכות הוא:³² וען הונtan את-שאול אביו ואמר אליו למה יומת מה עשה:³³ ייטל שאול את-החותנית עלי להכלה וילע הונtan כי-כל-היא מעם אבוי להמית את-דוד: ייקם הונtan מעם השלון בחריין וא-יא-כל ביום-החדש השני יחים כי עצב-אל-דוד כי הכלמו אובי:³⁵ ויהי בפרק ויאו' הונר עד-מרקז המלך אשר יירה:³⁶ ואמר לנו-רו' רץ מצא נא את-החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא-ירה החץ להבער:³⁷ ויבא הנער עד-מרקז המלך אשר יירה הונtan ויקרא הונtan אחריו הנער ואמר בלא החץ מפרק ולהלאה:³⁸ ויקרא הונtan אפרי הנער מהרה חושה אל-תטעך וילקוט נער הונtan את-החצים¹⁴ ויא-אל-אדמי:³⁹ והנער לא-ידע מאומה איר הונtan דוד ידע את-הדבר:⁴⁰ ייקם הונtan את-כלו אל-הנער אשר-לו רבי-העיר:⁴¹ הנער בא-ודוד קם מاعت הגבג ופל לא-יפוי ארצה ושתחו שלש פעים ישבו | איש את-רעוזו ויבכו איש את-רעלעו עד-דוד הגדי:⁴² ואמר הונtan לדוד לך לשלם אשר נשבונו שנכנו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה | בין ובין ובין זרע ובין זרע עד-עלום: פ

21:1) וַיָּקֹם וַיֵּלֶךְ וַיַּהֲגֹתָן בָּא הָעִיר:

"strong= "m:H5121" x-morph= "He,R:Np" =lemma [1] מנות | ביאת [20:1]
=strong= "H6213a" x-morph "עשה" =lemma [2] לֹא [20:2]
"strong= "H5921a" x-morph= "He,R" =lemma [3] על [20:24]
"strong= "d:H2678" x-morph= "He,Td:Ncmsa" =lemma [4] החci | הצע [20:38]

Chapter 21

(1) נגין תרואן אוש משפטלע למיה תעיבאו אתו אל: (15) חסך מتشغים אני כי הआתם אתה להשתגע עלי היה בזוא אל-ቤתיס: (16) הארץ הלא לזה שעננו במחלות לאמר הכהה שאל באלו[...]¹¹ ונדוד ברובתו: [2] (12) ושם דוד אתי-הדברים האלה בלבבו וירא מאוד מפוני אכש מילגת: (13) וישנו את-טעמו בענייהם ויתה-ל בידם ויתו¹³ על-דלותה השער ונרד רינו אל-זקנו: (14) ואמר אכש אל-עבדיו

"strong= "b:H0505" x-morph= "He,R:Acbsc:Sp3ms" =lemma | באלפּו¹¹
"strong= "b:H7233" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" =lemma | ברבבותנו¹²
"strong= "c:H8427" x-morph= "He,C:Vpw3ms" =lemma | ויתנו¹³

Chapter 22

11.ילך דוד מושם וימלט אל-ח'ערת עדלים ושטענו אחים וכלה'ת אביו וירדו אליו שמה:² יתקבטו אלו קל-אוש מצוק וכל-אוש אשרלו נשא כל-אוש מרנפ'ש והיה עלייהם לשאר והיון עם'ו כארבעה מאות איש:³ וילך דוד משם מצפה מזאב ואמר | אל-מלך מזאב צא-אָא אַבְיָא ומ'א אתכם עד אשר אדע מה-יעשה לאליהם:⁴ וגחטם את-פנוי מלך מזאב ושבעו עמו כל-ימי ה'ויתך במקודה:⁵ ואמר דוד הנ'א אל-דוד לא תשב במצווה לה ובאתלך ארץ יהוה ולך דוד ויבא עיר חרטה:⁶ ישמע שאול כי נזעך דוד ואנשימים אשר אתה וشاءול ישב בגבעה תחתה האשל בברמה וחניתו בידו וככל-עכבי נצבים עליו:⁷ שאמר שאול לעבדיו הנצבים עליו שמעינא בינו ימ'ני גמלכלכם יתן בר'יש' שדות וכרכמים לכלכם שישם נטי אלפים ושני מאות:⁸ כי קשורתם כלכם עלי ואיזגלה אנת-אנני בברת-תני עס-בר'יש' ואיזרחה מכם עלי ולאה אנת-אנני כי הקים עני את-עכבי עלי לאוב פום זהה:⁹ ויען דאג האדם והוא נצב על-עכבי שאול ואמר ראות' את-בר'יש' בא נבה אל-איחמלן בר'אחותבו:¹⁰ ויאללו ביהוה צדקה נתן לו ואת-חרבל ג'לת הפלשתי נתן לו:¹¹ ישלח ה'לך לקרוא את-איחמלן בר'אחותוב הכהן ואת כל-בנות אביו הכהנים אשר בנב' ויבאו גם אלה הפלשים:¹² ואמר שאול שטעה נ-בר'אחותוב ואמר הנני אדונ':¹³ ואמר אלקינו לוי¹⁴ שאל למה קשותם עלי אתה בר'יש' בתהך לו לחם וחרב וشاءול לו באלהים לךום אליו לאוב פום זהה:¹⁵ ויען אחימלך את-המלך ואמר מני בכל-עכביך דוד נאמנו בחתון המלך וסר אל-משמעתו וככבד בבריתך:¹⁶ היום החולתי לשואלך¹⁷ באלהים חיליה לי אל-שם המלך בעבדך זכר-בלבביה אבוי לו לא-ידע עבדך בכל-זאת דבר קוטן אן גוזל:¹⁸ ואמר המלך מوت תקומות אחימלך אתה וכלי'ת אביר:¹⁹ ואמר המלך לרצים הנצלים עלי סבו המתו | כהני יהוה כי גמ'יך עס-ידוד וכי ידענו כיבריה ה'א ולא גלו אנת-אנני²⁰ ולא-אנו עבדי המלך לשלחם אתי'ם לפגע בכחני יהוה:²¹ ואמר המלך לדואג²² סב' אלה ופצע בכננים ויט'ב דואג²³ האדם ויפגע ה'א-וב'הו א-ב'ה'ו ימת | ביום הה'א שמנים ווחמשה אש נשא אפוד א-ב'ת המלך²⁴ ואת-ב' ערד-הכהנים ה'ה'ה לפי-ת'ר'ב מאי'ש ועד-א'שה מעוזל ועדי'זוק ושור ופטור ושה לפי-ת'ר'ב.²⁵ יימלט בר'אחד לאח' מלך בר'אחותוב שמן א-ב'ת ובר'ח א-ב'ר'י דוד:²⁶ ואד א-ב'ת ר' ל-ה'ג שאל את-כהני יהוה:²⁷ ואמר דוד לא-ב'ת ר' ל-ה'ג בין-ה'ה'א כ'ישם דואג²⁸ האדם כי-ה'ג יגיד לשאל א-ב'ת סב'ת' בכל-ר'בש' בות א-ב'ו:²⁹ שב'ה א-ב'י אל-ת'ר'א כי-א-ש-ר'י ב'ק'ש א-ת'נ'פש' ובק'ש א-ת'נ'פ'ש' כי-מ'שורת אתה עמד'י.

"strong= "H0413" x-morph= "He,R:Sp3ms" נַעֲמָן =lemma |¹
"strong= "I:H7592" x-morph= "He,R:Vqc" לְשָׁבֵן =lemma |²
"strong= "H0241" x-morph= "He,Ncfsc:Sp3ms" אַנְתָּנוּ =lemma |³

"strong= "I:H1673" x-morph= "He,R:Np נָתַן" =lemma | לדין [4] 22:18
"strong= "H1673" x-morph= "He,Np נָתַן" =lemma | דין [5] 22:18
"strong= "H1673" x-morph= "He,Np נָתַן" =lemma | דין [6] 22:22

Chapter 23

1. ואגוז לדוד לאמר הנה פלשתים נלחמים בקעה והמה שסימן את הגרנות: ² נשאל דוד ביהוה לאמר האל והכית בפלשתים האלה ס
ויאמר יהוה אל-דוד לך והכית בפלשתים והושעת את קעילה: ³ ואמרו אנשי דוד אל-יה הנגה אנחנו פה ביהודה וראים אף פינקל קעילה
אל-מערכות פלשתים: ⁴ והוא שעז דוד לשאל ביהוה ס עבורה יתוה ויאמר קום דוד קעילה כי אני בנען את פלשתים בזיה: ⁵ וילך דוד ואנשו ¹¹
קעילה וליקט בפלשתים ונרגל את מוקנייהם ונזכר בהם מכיה גדולה ועש דוד את שמי קעילה: ⁶ יהו ברוח אבתר ברוחich מלך אל-דוד קעילה
אפוד ייד בזיה: ⁷ ויאץ לשאול כיבא דוד קעילה ויאמר שאול נבר אוון אלהים בזיה כי נסגר לבוא בעיר דלתים וברים: ⁸ וישמע שאול
את כל העם למלחמה לרגדת קעילה לצור אל-דוד ואנשוי: ⁹ וידע דוד כי עלי שאל מהירש הרעה ולאמר אל-אבתר הכהן הגשה
האפוד: ¹⁰ ויאמר דוד יהוה אלהי ושראל שמע שמע עברך כי-מבקש שאל לבנא אל-קעילה לשחת לעיר בעבור: ¹¹jisgarni בעליך קעילה
בזיה חורף שאול כאשר שמע עבדך יהוה אלהי ושראל הגדנאי לעבדך ס ויאמר יהוה ייד: ¹² ויאמר דוד היסלור בעליך קעילה אוון ואת-אנשוי
ביד שאול ואמר יהוה יסגורו: ¹³ יקם דוד ואנשו כשתאות אווש ויאזו מוקעה ותתקלו באשר ותהלכו ותשאול הגד כינמלט דוד מוקעה
ויחיל ליצאת: ¹⁴ ושב דוד במדבר במצחות ושב בהר במדבריך ויבקשו שואול כל הימים ולא-ינתנו אלהים בזיה: ¹⁵ וידע דוד כי-יצא שואול
לבקש את-ינפשו ודוד במדבריך בחורשה: ¹⁶ ויקם יהונתן בך-שאל ויען אל-דוד חרש וויזק את-ידן באלחים: ¹⁷ ויאמר אליו אל-תרא ל' לא
תמצאך ייד שואול אב' ואתה תמלך על-ישראל ונסחנה וגס-שואול אב' יידע: ¹⁸ וירקתו שניהם ברית לפניהם יהוה ושב דוד
בחרש ויהונתן הילך לביתו: ¹⁹ ועליו זיפים אל-שאול הגבעתה לאמר הילא דוד מסתטר עטמו במצחות בחרשה בגבעת החכללה אשר מימין
הישתחו: ²⁰ עיטה לכלאות נפשם המלך לרגדת דוד ולנו הסגירות ביד המקל: ²¹ ויאמר שואול ברוקים אתם ליהוה כי חמלתם עליו: ²² וילכו האכנים
עד ודענו וראו את-מקומו אשר תהייה רגלו מ' ראהו שם כי אמר אל-יערום ערום הוא: ²³ וראו ודענו מכל המוחבים אשר יתחבא שם ושבותם
אל-אלבון והלכתי אתכם והיה אם-ישנו בארץ וחפשתי אותו בכל אלבי יהודה: ²⁴ ויקומו וילכו זיפה לפניהם שואול ודוד ואנשו במדבר מעון
בערבה אל ימון היישוב: ²⁵ וילך שואול ואנשו לבקש ויאדו לדוד וירד הסלע ושב במדבר מעון וישמע שואול וידך אחריך דוד מדבר מעון:
26 וילך שואול מצד ההר מזה ודוד ואנשו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפו ללכת מפני שואול ואנשו עטרים אל-דוד ואנשו לתפסים:
27 ומילך בא אל-שאול לאמר מהריה ולכח כי-פשתו פלשתים על-הארץ: ²⁸ וישב שואול מרדך אחריך דוד וילך להקנת פלשתים על-כן קראו
מקום הזה סלע המכלה: ²⁴

24:1) ויעל דוד משם ושב במצדות עירגדי:

"strong= "c:H0376" x-morph= "He,C:Ncmpc:Sp3ms" =lemma |¹[23:5] ואנשו"

Chapter 24

(2) יהה, כאמור שאל מתחזק פלשטים ואגוז לא אמר הנה זו במדבר עין גדי;⁽³⁾ ובקח שאל שלוש אלפים איש בחור מכל ישראלי וילך לבקש את צדוק אבנישׁו על פני צאיו העלים;⁽⁴⁾ זבא אל-זקרות הצאן על הדריך ושם קעריה יבא שאל להסר את־תרגלי ודוד אבנישׁו בירקתי המערה נשבם;⁽⁵⁾ ואמרתו אבנישׁו זו לאלו הנה הם אשר אמר יהה אלה הנה אנל' נתן תא-אבר⁽⁶⁾ בז'ור ועתה לו כאשר יט בעינך ייקם זו יזכר את־כגן המעל אשר לשואל בטל;⁽⁶⁾ ויהי אחריכן וען לבז'ור אתו על אשר כרת את־כגן אשר לשואל;⁽⁶⁾ ויאקרו לאבנישׁו חיללה ל' מיהוה אם־ਆשָׁה את־הדבר הזה לאדני למשיח והוא לשלח ז'י בז' כימישׁו היה הוא;⁽⁸⁾ וישען זו אבנישׁו בגדירים ולא נטמע לזמן אל-שואל ושאל כם מהamura וילר בדרכו;⁽⁹⁾ifikם זו אפרינז' וצא מהamura מראה המערה ויהרא אחר־ישאל לאמר אדני המלך ויבט שאל אחורי ויקד זו אפיק ארצה ושתחו;⁽¹⁰⁾ ואמיר זו לשואל לממה תשמע את־דברי אעם לאמר הנה זו מבקש רעתך;⁽¹¹⁾ הנה הום הזה ראו עטך את אשנתנתן היה | היזם | בז'amura ואמר להרגך ותחס עטך ואמר לא־אשלח זו באדני כימישׁו היה הוא;⁽¹²⁾ ואב ראה נם ראה את־כגן מועל פה ל' בקרתי את־כגן מועל ולא ברגתיך צע וראה כ' און בז' רעה ופצען לא־חטאתי לך ואתה צזה את־נפשך ליה; ⁽¹³⁾ ושפט ויהה בוני וביבך ונקמני היה מפרק וידי לא תחה־בך;⁽¹⁴⁾ כאמור יאמור אשר הקדמוני מושפעים יצא רישע וידי לא תחה־בך;⁽¹⁴⁾ אחריו מ' יצא מלך ישראל אחריו כלב מות אחורי פרעוש אחד;⁽¹⁵⁾ והיה והוא לדון ושפט בני וביבך ורא וירב את־ירבי ושפטעני מירך;⁽¹⁶⁾ וית' | ככלות זו לדבָר את־קדרים האלה אל-שואל ויאמר שאל הקלה זהה בין זו ורשא שאל קלן ויבך;⁽¹⁷⁾ ואמר אל-זו צדיק אתה מפני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתך הרעה;⁽¹⁸⁾ ואתת⁽¹⁹⁾ הגdet הום את אש־עשיתה אני טבה את אשר סגרינו יהה בז' ולא הרגנו;⁽¹⁹⁾ וכי־מצא איש־את־יאבו ושלחו בדרה טובה וייהו שלמר טוביה תחת היום הזה אשר עשתה ל';⁽²⁰⁾ ואטה הנה יתעתץ כי מל תמלוך והם בידך מלכת ישראל;⁽²¹⁾ ותוביה ויהו שלמר טוביה תחת היום הזה אשר עשתה ל';⁽²⁰⁾

ונתנה השבעה ל'ביהוה אמת-תקנית את-זרע עבדי ואמר-תשמד את-שם מפיה אב: ²²(²³) ושבע דוד לשאול וילך שאול אל-ביתו ודוד אנשי עלו על-המצודה:

"strong= "H0341" x-morph= "He,Vqrmpc:Sp2ms lemma= אָבָר |¹_{24:4} אָבָר |²_{24:18} ואת |³_{24:18} אתה |⁴_{24:18}"

Chapter 25

¹ ימיה שמויאל ויקבצו כל-ישראל ויספודוילו ויקברחו בבייתו ברמה ויקם דוד וירד אל-מדבר פארן: ²יאוש במעון ומעשו בכרמל והiosk גדור מליד ולו צאן שלשות אלפיים ואלף עזים והי במאן את-יצאנן בכרמל: ³שם האיש-גביל ושם אשתו אבגיל והאשה טובת-שכל יפית תאר והויש קשה ורעו מעלהים והוא כלבי: ⁴וישמע דוד במדבר פיזע נבל את-יצאנן: ⁵וישלח דוד שעשרה נערם ואמיר דוד לנערם עלו כרמליה ובאותם אל-גביל ושאלתם לעל בשמי לשלום: ⁶אםרתם כל-שים בשמי לשלום וכל-אשר-לבן שלום: ⁷עתה שמעתי כי גוזים לך עתה הרעים אשר-לבן הין עטנו לא הצלמנם ולא-ינפקד להם קלי-מי היוטם בכרמל: ⁸שאל את-ענבר יגידו לך וימצא הצעירים בונך ביעיר ייעליום טוב בנו תנח-נא את-אשר תמצא ידר לשביר ולבנק לדוד: ⁹ויבאו גערני דוד וידברו אל-גביל כל-הדברים האלה בשם דוד וניחו: ¹⁰ויש נבל את-עבבי דוד ואמר מי דוד ואני בר-ישוי היום רבוי המתפרקאים אש מפניך אדיינו: ¹¹ולקחתי את-לחמי את-תמי ועת-תבחתי אשר-טבחתי ללווי נמתי לאנשים אשר לא ידעתי אמי מזה מהה: ¹²ויהפכו וערידך לדרכם ושבו ויבאו וגדו לו כל-הדברים האלה: ¹³ויאמר דוד לאנשׁו חרבן | איש את-חרבן יתגורר איש את-חרבן וועל | אחר דוד כארבע מאות-ஆוש ומאותם שבנו על-הכלים: ¹⁴ולא-גביל אשת נבל הגיד גער-אחד מהצעירים לאמיר הנה שלוח דוד מלכים | מהמcker לבגר את-אדני ויעט בכם: ¹⁵והאנשים טבים לנו מאד ולא הצלמן ולא-ינפקדו מואמה כל-ימי התהלך אטם ביהו-תנו גמליליה גס-זום קל-מי היוטנו עטם רעים הצאן: ¹⁶ועתנה דעוי ורא-מיה-תעש כי-כילתה הרעה אל-אדני וועל כל-ביהו והוא בר-ברילל מדבר אליו: ¹⁷וtmpהר אבגאל ¹⁸וtmpהר אבגאל ותkehr מאטם לחם ושנים בבל-ין וחמש צאן עשות ¹⁹וחמש סאט קלוי ומאה צמוקים ומאותם דברים ותשם על-ההמקרים: ²⁰וtmpהר לנטיה עברו לפניו הנני אחרים באה ולאשה נבל לא הגידה: ²¹ותהה תיא | רכבת על-החותר והותה בסתור הותר והותה דוד לאנשׁו ורדים לקראתה ותפgas אתם: ²²ויזע אמר אר לשרק שמרותי את-כל-אשר לזה במדבר ולא-ינפקד מכל-אשר-לבן מואה ונשבלי רעה תחת טובה: ²³כה-יעשה אלהים לאבי דוד וכיה יסוף אם-אשר מכל-אשר-לבן עד-הברק משען בקי: ²⁴וtmpהר אבגאל את-זוד ותמהר ותעד מעלה החמור ותכל לאפי דוד על-פניה ותשתחו ארץ: ²⁵וtmpל עלה-גבילו ותאמיר ביאני אדיי העון ותדבר נא אמתך באזיניך ושמעו את דברי אמתך: ²⁶אל-איו ישום אדיינו | את-לבן אל-יאוש הבלתי הזע עלי-גביל כי-כשמון קרה-או נבל שמו וובלעה עמו ואני אמתך לא ראיית את-ענבר אדיי אשר-שלחת: ²⁷עתה הברכה האהת חייה וחי-גופך אשר מנעה יהוה מבוא בדים ווהשע זכר לך ועתה יהי כנבל-אבן ומבקשים אל-אדני רעה: ²⁸ועתה הברכה האהת אשר-הביא שפחחה לאדיינו ונתרה לענבר המקתלים ברגלי אדי: ²⁹שא נא לפשע אמתך כי עשה-יעשה היהה לאדיינו בית נאמן כימלה-מות והוה אדיי נלהם ועשה ל-אטמיאה בם מיטח: ³⁰ויקם אדם לזרפן ולבקש את-גופך וברוכה היהת נפש אדיי צרויה | בצרור החסום את-יהה אלהים ואת-גופך קלה-עה בתון כי-הקלע: ³¹זה-הו כירעשה יהוה לאדיי כי-כנבל-אבן ומבקשים אל-אדני רעה: ³²ויקח דוד לא-גביל בר-הזאת ל-ה לפקה ולמיכל לב לאדיינו ולשפרדים חום ולהושע אדיין לו ונטב יהוה לאדיין וקרת את-אטמאתך: ³³ובגור טעםך וברוכה זאת אשר-כלתני הום מבהה עלייך וצורך עד-אור בקי: ³⁴ו-אולם חיריהו אל-הו ישראל אשר-כגנני מהרע אתקר כי | ליל מרות ותבאות ³⁵לקראתי כי אמונך לבל עדר-אור הבקר משען בקי: ³⁶ויקח דוד מזהה את-אשר-הבאיה לו וליה אמר עלי לשולם לב-יתך ראי-شمעתך בק-לך ואשה פניה: ³⁷ותבא אבגאל | אל-גביל והנה-ילן משחה בבייתו כמשחה המשלה ולב-גביל טוב עליו והוא שכר עד-מןיד ולא-הגדה לו דבר-קטן וגדל עד-אור הבקר: ³⁸ויהי בבקר בצתת המשן מנבל ותגדרו אשר-לו את-הדברים האלה ימת לב-בקרבו והוא היה לא-בן: ³⁹ויהי כערת הרים ואל-יהה אדנבריל ימוקה: ⁴⁰ברוך יהוה אשר-רב א-תירב חרפתן מיך נבל וא-תיעב-הו חישר מרעה ואת-רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח דוד יידבר בא-גביל ל夸תת לו לאשה: ⁴¹ויבאו עבנ' דוד אל-גביל הכרמליה וידבון אלה לא-מואר דוד-שלחן אלו ל夸תת לו לאשה: ⁴²וtmpהר אבגאל הצעירה את-הכלה ותרכב עלי-החמור וחמש בער-תיה הלה-לה לרגלה ותכל מלאכי דוד ותהי-לו לאשה: ⁴³וtmpהר אחים-עמם לך דוד מירעאל ותהיון גם-שתיון לו לנשיהם: ⁴⁴ו-שאול בנתן את-מייל בתו אשת דוד לפלי בבל-יש אשר-מנלים:

"strong= "k:H3820a" x-morph= "He,R:Ncmsc:Sp3ms lemma= כָּבֵן |¹_{25:3} כָּבֵן |²_{25:18} אַבְגָּאֵל |³_{25:18} עֲשִׂירָת |⁴_{25:18} וּתְבָאֵת |⁵_{25:34} בֹּאָה"

Chapter 26

¹יבאו הזופים אל-שאול הצעודה לאמר הלו דוד מסתור בצעודה החכילה על פני הישיקון: ²יוקם שאל וליד אל-מדברזיף ואתו שלשת אלפים איש בחורי וישראל לבקש אתడע במדברזיף: ³ויקם שאל בצעודה החכילה אשר על פני הישיקון על-הדרן ודוד שב במידבר אורא כב בא שאל אל-אתרי המדברה: ⁴וישלח דוד מרגלים וידע כי-בא שאל אל-יכוב: ⁵יוקם דוד ובא אל-המקום אשר חנה שם שאל וירא דוד את-המקום אשר שכב-שם שאל ואבניר ברניר שר-צבאו ושואל שכב במעגל והעם חונם סביבתו: ⁶וישען דוד ואומר אל-את-המלך אשר שאל שכב ישב במעגל וחניין מעוכבה-כארץ מראותו ⁷ויבא דוד ואבניר אל-העם ליליה והנה ואל-אבניש בר-צרכיה אchi יואב לאמר מיריך אתו אל-שאול אל-המגנה ואומר אבניש אני ארד עפר: ⁸ויבא דוד ואבניר אל-העם ליליה והנה שאול שכב ישב במעגל ואבניר מראותו ⁹ויאמר דוד אל-אבניש אל-תשיחתו כי מני שלח לך במשיח יתירה ונקיה: פ ¹⁰ויאמר דוד חייה-ה כו אמי-הו גגנו איזו-מן בווא-מת אן במלחמה ייד ונספה: ¹¹חיליה לוי מיהה משלט ידי במשיח והנה עתה קח-כ-א את-החותמת אשר מראותו ¹²ויקח דוד את-החותמת המטם וכליה לנו: ¹³ויבא דוד את-החותמת המטם מראותם בפיהם: ¹⁴ויקרא זידע ואין מקוין כי כלם יושבים כי תרדמת והוא נפללה עלייקם: ¹⁵ויבר דוד הער ושם עלה רוחך בבר-המלך כי מיהה קראת אל-המלך: פ ¹⁶ויאמר דוד אל-א奔ר הלו-איוש אטה ומני כהן-בישראל ולמה לא שמרת אל-אנדר המלך כי-בא אחד העם להשות את-המלך אדניר: ¹⁷לא-טוב הדבר הזה אשר עשת-חייה כו בני-הומות אשר לא-שרתת המלך ואת-צפקת המים אשר מראותו: ¹⁸ויבר שאול את-קנול דוד ויאמר הקנול-זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדניר המלך: ¹⁹ויאמר למזה אדניר רצף אחריו עבדו כי מה עשיתי ומה-יבקי רעה: עתה ושמיע-זא אדניר המלך את דברי עבדו אמי-ה הסיטוב בירוח מנהה ואם ²⁰בנין האדם אורוים הם לפני והוא כירגשוני רעם מהסתפק בנחלת יהוה לאמר לך עבד אליהם אחרים: ²¹ויאמר דוד כי-בנין דוד מארחה מנגד פני יהוה נפשי בעיניך ביום הזה הנה הסכלתי כאשר וידך הקנא בחרירים: ²²וישען דוד ויאמר הנה חניתת המלך ויבר אחד מהבערים וקחה: ²³ויהו ישיב לאיש את-זקנתו ואשת-אמנתו אשר נתנוך יהוה | היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח והוא: ²⁴והנה כאשר גילה נפשך היום זהה בעינך כן תגדל נפשך בעינך והוא יצלני אצל-ךירה: פ ²⁵ויאמר שאול אל-דוד ברכו אתה בני דוד גם עשה מעשה גם יכול תוכל ואיך דוד לדרכו ושאל שב למקומו: פ

¹¹ [26:5] סְבִבָּתִיו | lemma = "סְבִבָּ" | x-morph= "He,Ncbpc:Sp3ms"

¹² [26:7] מְרַאשְׁתִּיו | lemma = "מְרַאשָּׁה" | x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹³ [26:7] סְבִבָּתִיו | lemma = "סְבִבָּ" | x-morph= "He,Ncbsc:Sp3ms"

¹⁴ [26:11] מְרַאשְׁתִּיו | lemma = "מְרַאשָּׁה" | x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹⁵ [26:16] מְרַאשְׁתִּיו | lemma = "מְרַאשָּׁה" | x-morph= "He,Ncfpc:Sp3ms"

¹⁶ [26:22] הַחֲנִית | lemma = "חֲנִית" | x-morph= "d:H2595 He,Td:Ncfsa"

Chapter 27

¹ויאמר דוד אל-לבבו עתה אספה يوم אחד ביד-שאול אורלי טוב כי המלט אמלט | אל-ארץ פלשתום ונואש ממנה שאל לבקשו עוד בכל-גבוי ישראל ונמלטי מידה: ²ויקם דוד ויבר הוא ושש-מאות איש אשר עמו אל-אכש ברכמלה מלך גות: ³וישב דוד עם-אכש בנת הוא ואנשיו איש וביתן דוד ושית נשי אחינעם היירעאלית ואביגיל אש-תינבל הרכמלה: ⁴ויאגד לשאול כי-ברח דוד גות ולא-יסך ⁵ויאמר דוד אל-אכש אמר-זא מצאתן חן בענין יתנילி מוקם באחת עיר השדה ואשבה שם ולמה ושב בעדר בעיר הממלכה עתקה: ⁶וימרלו אכש בזעם ההוא את-זקן למן היה אקלג למלכי יהודה עד היום זהה: ⁷ויהי מספר הימים אשר-ישב דוד בשדה פלשתים ימים וארבעה חדשים: ⁸וישען דוד ואנשיו ויפשטו אל-הגשור והגרה ⁹ו��עלני כי היה שבות הארץ אשר מועלם בואר שורה ועד-ארץ מצרים: ¹⁰ויהי איש ואשה ולכך צאן ובקר וথמים ומילים בגולים ושב ביא אל-אכש: ¹¹ויאגד לא-יתניה דוד להבאת גות לאמר פריגדו עליינו לאמר כה-עשה דוד וכיה משפטו כל-הימים ועל-גנב הירחמאלי ואל-גנב הקינוי: ¹²ויאמן אכש בידך לאמר הבאש הבאש בירעאל ותיה ליעבד עולם: פ

¹¹ [27:4] יִסְף | lemma = "יִסְף" | x-morph= "He,Vqrmsa"

¹² [27:8] וְהַגְּרֵי | lemma = "גְּרֵי" | x-morph= "c:d:H1511 He,C:Td:Ngmsa"

Chapter 28

1. כי היבטים הם ויקבעו פלשתים ארכיאולוגיים לצבאה להלטם בישראל ואמר אכש' אל-דוד ידע תדע כי יצא במקנה אתה ואנשיך:
2. ואמר דוד אל-אכש لكن' אתה תנע את אשורי עשה עבך ואמר אכש' אל-דוד لكن' שמר לראשי אשינך כל-הימים: פ³ שמואל מות ויספוזילן
כל-ישראל ויקברחו ברמה ובעיר ושאלול הסיר האבות ואת-הקדושים מהארץ: 4. ויקבעו פלשתים יבאו ויחנו בשונם ויקבע שאלות-כל-ישראל
יחנו בגולуб: 5. וירא שאל את-מקנה פלשתים ורא ויחרד לבו: 6. ושאל שאל ביהוה ולא ענהו והוא גם בחלה מות גם באורים גם נבאים:
7. ואמר שאל לעבדיו בקשויל אשת בעלת-אוב ואלכה אליה ואדרשה-יבאה ואמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת-אוב בעין דור: 8. וימתחפש שאל
וילבש בגדים אחרים וילך הוא ונני אנשים עם' יבאו אל-האשה לילה ואמר קסומי-בא¹¹ ליבאוב והעליל לי את אשראמר אליך: 9. ותאמך
האשה אלין הינה אמרה ידע את אשר-עשרה שאל שאל אשר הכרית את-האבות ואת-הקדושים מורה הארץ ולמה אתה מתנקש בנספי לה-mitteni:
10. ישבע לה שאל ביהוה לאמר חיה-הא שם' יקרר עון בדבר הוה: 11. ותאמך האשה את-המ' אעה-לך ואמך את-שומאל העלייל: 12. ותרא
האשה את-שומוול ותזעק בקועל גדול ותאמך האשה אל-שואל לאמר למה רמי-תני ואתה שואל: 13. ואמר לה המלך אל-תראי כי מה ראיית
ותאמך הרה-האשה אל-שואל אלהים ראיית עולם מורה-הארך: 14. ואמר לה מה-תארו ותאמך איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שואל כישומואל
הוא וקעך אפס ארץ ותשתחז: 15. ואמר שמואל אל-שואל למה הרזותני להעלות אתי ואמר שואל צרלי מאד פלשתים | גלחמים ב'
ואלהים סר מעיל ולא-ענני עוד גם ביד-הגבאים גם-בחלמות ואקוראה לנו להודיעני מה עשה: 16. ואמר שמואל ולמה תשאלי ויודה סר
מעיליך ויה ערך: 17. יעש' הוה לו כאשר דבר בידי ויקרע והוה את-הממלכה מינך ויתננה לענין לך: 18. כאשר לא-שומעת בקועל והוה
ולא-עשית חזראפו בעמלך על-כן הדבר הזה עשה-לך והוה הום הוה: 19. ויתן הוה גם את-ישראל עקרק-בגד-פלשתים ומחר אתה ובניך עמי
גם את-מינה וישראל יתנו היה בגד-פלשתים: 20. ימיהר שואל ויפל מל-איקומתו ארצה וירא מאד מדברי שמואל גמ-יכח לא-היה בו כי לא-אכל.
לhum כל-הימים וכיל-לה: 21. ותבוא האשה אל-שואל ותרא פיבבל מל שפחך ואשמה לפניך פתלים ומיל ויתן ברכ' ואשמע
את-דבריך אשר דברת אלי: 22. ועתה שמע-בא גמ-ਆה גמ-אתה בקועל שפחך ואשמה לפניך פתלים ומיל ויתן ברכ' כי תALK בדרכך: 23. ואמר
לא אכל ויפרץ-רבן עבדיו בקועל שמע-אלם ויקם מה-ארץ ושב אל-המיטה: 24. ולאשה עגל-מרבק בבית ותמהר ותזבחו ותקח-קמעה
תלול ותפחה מצות: 25. ותגש לפוני-שואל ולפni עבדיו ואכלו יקומו וילכ' בללה ההוא:

"strong= "H7080" x-morph= "He,Vqv2fs" =lemma | לְקַחַת | לְקַחַת] [28:8

Chapter 29

¹ ייקבצו פלשתים אֶת־כָל־מִחְנִים אֲפֻקָה וַיַּשְׂרֹאֵל חִזְקִים בְעֵן אֲשֶׁר בִּזְרָעָל: ² וִסְרַטִוּ פָלָשִׁים עֲבָרִים לְמִאוֹת וְלְאֲלָפִים וְדוֹדָן אֲנָשָׁוּ עֲבָרִים בְּאַחֲרָנָה עַם־אֲקָשׁ: ³ וַיָּאמְרוּ שְׁנִים לְאַמְצָאתִי בַּזְרָעָל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הָאֵלֶה וְאֶל־שְׁנִי פָלָשִׁים הַלֹּא־זָהָה דָד עֲבָד | שָׁאֵל מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִיא אֲתִיהָ נִימָס לְאַמְצָאתִי בַזְרָעָל מִינָם נְפָלוּ עַד־הַיּוֹם הַזָּהָה: ⁴ וַיַּקְרַב עַל־שְׁרֵי פָלָשִׁים וַיֹּאמְרוּ לוֹ שְׁרֵי פָלָשִׁים הַשְׁבָּאתָה אֲתָה אָשׁוֹן וְשָׁבָּא לִמְקָמוֹן אֲשֶׁר הַפְּקָדָתָנוּ שְׁם וְלֹא־יָרַד עַמְּנוּ בְמִלְחָמָה וְלֹא־יְהִי־לָנוּ לְשַׁטֵּן בְמִלְחָמָה כִּבְמָה וְתִרְצָה זוֹ אֲלֹא־אֲדָנוֹ הַלֹּא בְרָאֵשׁ הָאָנָשִׁים הַהֵם: ⁵ הַלֹּא־זָהָה דָד אֲשֶׁר יְעַנוּ־לָו בְמִחוּלֹת לְאָמֵר הַכָּה שָׁאֵל בְּאַלְפִי וְדוֹד בְּרַבְבָּתוֹס: ⁶ וַיַּקְרַא אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־דָד וְאֶל־אָלָי חִי־הָזָה כִּי־שָׁר אַתָּה וְטוֹב בְּעֵינִי צָאתְךָ וּבְאָרֶץ בְּמִחְנָה לְאַמְצָאתִי בְּרַעַתְּנָה מִינָם בָּאָרֶץ אֲלֵי עַד־הַיּוֹם הַזָּהָה וּבְעֵינִי הַסּוּרִים לְאַיטּוֹב אַתָּה: ⁷ וְעַתָּה שׁוֹבֵב בְּשָׁלוֹם וְלֹא־תַעֲשֶׂה רַע בְּעֵינִי צָאתְךָ כִּי מִה עֲשָׂתִי אַמְּמָצָאת בְּעַדְךָ מִינָם אֲשֶׁר הִיעִיתִי לְפִנְךָ עַד הַיּוֹם הַזָּהָה כִּי לֹא אָבוֹא וְנַלְחָמָתִי בְּאָבוֹי אֲדָנֵי הַמֶּלֶךְ: ⁸ וַיַּעֲשֵׂר דָד אֱלֹא־אֲכַשׁ כִּי מִה עֲשָׂתִי אַמְּמָצָאת בְּעַדְךָ מִינָם אֲשֶׁר הִיעִיתִי לְאַיְלָה עַמְּנוּ בְמִלְחָמָה: ⁹ וְעַתָּה הַשְׁכַּם בְּבָקָר וְעַדְךָ אֲדָנֵיךְ אֲשֶׁר־בָּאָוֹ אָתָר וְהַשְׁכַּם תְּבָקֵר וְאָרֵךְ לְכָם וְכָכָב: ¹⁰ וְשַׁכְּם דָד הָאֲנָשָׁוּ

"strong= "b:H7233" x-morph= "He,R:Ncfpc:Sp3ms" =lemma"]¹[29:5 בְּרַבָּתָו | רַבָּה]¹

Chapter 30

1 יהי בראה דוד ואנשיו צקָלָג ביום השילושי ועמלקי פשטו אל-גְבָר אַל-צְקָלָג יְכוּ אֶת-צְקָלָג ווְשָׁרוּפָו אֶתְהָבָאש:² ווְשָׁבוּ אֶת-הַנְשִׁים אֲשֶׁר-בָּהּ מִקְטָן ועַד-גדָל לְאַחֲמִתוֹ אֲשֶׁר וַיְנַהֵג וַיְלַכֵו לְדַרְכָם:³ יְבָא דָוד וְאַנְשָׁיו אֶל-הַלְּבָנָן שְׁרוֹפָה בָּאָשׁ וְנַשְׁוֹהָם וּבְנִיהָם בְּנַתְיָהָם נַשְׁבָו:⁴ וְשָׂא דָוד והעם אֲשֶׁר-אָתָה אַתְקָלָם וְבָכָו עַד אֲשֶׁר אַוְרְבָּהָם כֵּן לְבֻכּוֹ:⁵ שְׁתִי נִשְׁׂדֵד נִשְׁׂבָּע אֶחָינָעָם הַיְרָעָלִית וְאֶכְלָל אֶשְׁת בְּבֵל הַכְּרָמָל:⁶ וְתַזְרֵר לְזָדָן מָאֵד קַיְאָמָר הַעַם לְסָקְלָוּ כִּימָרָה נִפְשָׁל כְּלַחַם אִישׁ עַל-בְּנָיו¹¹ וְעַל-בְּנָתוֹ וְתַמְצֵק דָוד בְּהָנוֹ אֱלֹהִים:⁷ וְאָמַר דָוד אֶל-אַבְוֹתָר הַכָּהֵן בְּרָאָחִימָלָךְ הַגְּשָׁה-בָּא לִי הַאֲפָד וְאַבְוֹתָר אַדְהָאָפָד אֶל-דָוד:⁸ וְשָׂאַל דָוד בְּיַהְוָה לְאָמֹר אַרְדָף אַחֲרִי הַגְּדוֹד-הָהָא אַשְׁגָּנוּ וְאָמַר לוֹ רְדָף כִּיהְשָׁגָג וְחַצְלָת תְּצִיל:⁹ וְלֹרֶד דָוד הוּא וְשִׁמְמָאות אֲשֶׁר אָשֶׁר אָתָה וְבָאָוֹ עַד-נְחַל הַבְּשָׂור וְהַזְּבָרִים עַמְדָה:¹⁰ יַרְדָף דָוד הוּא וְאַרְבָּעִמָּאות אֲשֶׁר עַמְדוֹן מָאתִים אֲשֶׁר פָגָר מַעֲבָר אֶת-נְחַל הַבְּשָׂר:¹¹ וּמְצָאוֹ אֲשֶׁר-מְצָרֵי בְשָׂדָה וַיְקֹחַ אָתָה אֶל-דָוד וַיְתַנְנַדֵּל לְחַם וְאַכְל וְשַׁהַהוּ מִים:

12 וְתַנְדֵל פֶלֶח דָבָלה וְשִׁנִ צַפְקִים יָשַׁכֵל וְתַשְׁבֵר רוחן אֲלֹוי לְאַיְלָל לְחַם וְלַאֲשַׁתָה מִים שְׁלָשָׂה נִמְים וְשַׁלְשָׂה לְיוּלָות **13** יֹאמֶר לוֹ דָוד לִמְיָאָתָה וְאיְמָזה אַתָה וְשַׁאֲמָר גַעַר מִצְרַי אֲנִיכִי עֲבָד לְאַיְשׁ עַמְלָקִי וְעַזְבָנִי אֲדֹנִי כִ חְלִיט הַיּוֹם שְׁלָשָׂה: **14** אֲנַחַנו פָשְׁטוּנו נֶגֶב הַכְּרָתִי וְעַל-אַשְׁר לִיהְזָה וְעַל-גַבְבָּה כְלָב אֶת-צְקָלָל שְׁרָפָנו בָאש: **15** וְשַׁאֲמָר אַלְוִי דָוד הַתוֹרְדָן אֶל-הַגָּדוֹד הַזָּה וְאֶמְרָה הַשְׁבָעָה לְיַבְאָהָם בְּאַלְהָיִם אַס-תִּמְתַחְתִּי וְאַמְ-תִסְגָּרִי בְפָדָדָנוּ וְאַזְרָךְ אֶל-הַגָּדוֹד הַזָּה: **16** יֹרְדוּהוּ וְהַגָּהָה בְטֻשִים עַל-פְנֵי כָל-הָאָרֶץ אֲכִילִים וְשַׁתִּים וְחַגְמִים בְכָל-הַשְׁלָל הַגָּדוֹל אֲשֶר לְקֹחַנוּ מְאַרְחַ פְלַשְׁתִים מִמְאָרֶץ יְהוָה: **17** וַיָּכֶם דָוד מַהְנָשֵׁפָ וְעַד-הַעֲרָב לְמִחרְתָּם וְלְאַינְמַלְט מֵהֶם אֲיוֹשֵׁכָ אֶמְ-אַרְבָע מִזְאָת אַשְׁדָנָעָר אַשְׁר-רַכְבָנו עַל-הַגְמָלִים וְינָסָו: **18** וַיָּצֶל דָוד אֶת כְל-אֲשֶר לְקֹחַנוּ עַמְלָק וְאֶת-שְׁתִיעַ נְשִׁי הַצְלָל דָוד: **19** וְאַנְגָרְלָהָם מִרְחַקְתָן וְעַד-הַגְדוֹל וְעַד-בְּנִים וּבְנָוִתִים מִשְׁלָל וְעַד כְל-אֲשֶר לְקֹחַנוּ לְהַמְשִׁיב דָוד: **20** וַיָּחַק דָוד אֶת-כְל-הַחֲאָן וְהַבְקָר נְגַבָּוּל פְנֵי הַמִּקְבָּה הַהָא וְאֶמְרָה זָה שְׁלָל דָוד: **21** יֹבָא דָוד אֶל-מִתְאָתִים הָאָנָשִׁים אֲשֶר-פְרוּ | מִלְכָת | אַחֲרִי דָוד וְשִׁבְטָם בְּנַחַל הַבָּשָׂר וְאֶזְאָוּ לְקֹרְאָת דָוד וְלִקְרָאת הַעַם אַשְׁר-אָתָנוּ גַעַש דָוד אֶת-הַלְּעָם וְשָׁאַל לְהַמְשִׁלָוּם: **22** יֹאַנְן כָל-אַישָׁרְעָן וּבְלִיעָל מִמְהָנָשִׁים אֲשֶר הַלְכָנוּ עַמְ-דָוד וְיֹאמְרוּ יְעַנְן אֲשֶר לְאַיְלָלָנוּ לְהַמְשָׁל אֲשֶר הַצְלָנו כִי-אִם-אָשֶר אֶת-אִישָׁתָן וְאֶת-בָּנוֹ וְוִינְגָנוּ וְלִכְסָס: **23** וְיֹאמֶר דָוד לְאַיְתָעָשׂוּ כִן אֲחִי אֶת אַשְׁר-בָּנָתָן יְהוָה לְנוּ וְשִׁמְרָר אֲלֹנוּ וְיִתְן אֶת-הַגְדוֹד הַבָּא עַל-ינוּ בְּדִינָנו: **24** וְמַיְשָׁמָע לְכָם לְדִבְרַר הַזָּה כִ חְלָקָן | הַיְזֵד בְמִלְחָמָה וְכַחֲלָק הַשְׁבָע עַל-הַכְּלִים וְחַלְקָנָס: **25** וְהִי מִהָיוּם הַהָא וּמִשְׁלָה וּשְׁמָה לְחַק וּלְמַשְׁפָט לְשִׁרְאָל עד הַיּוֹם הַזָּה: **26** יֹבָא דָוד אֶל-צְקָלָג וְשָׁלַח מִהַשְׁלָל לְקֹנְןִי הַזָּה לְאָמָר הַגָּה לְכָם בְּרָכָה מִשְׁלָל אָבִי הַזָּה: **27** לְאַשְׁר בְּבִתְיאָל וְלְאַשְׁר בְּרוֹחוֹת-יְנָבֶג וְלְאַשְׁר בְּתִיתָא: **28** וְלְאַשְׁר בְּעַרְעָר וְלְאַשְׁר בְּשִׁפְמֹת וְלְאַשְׁר בְּאַשְׁתְקָעָס: **29** וְלְאַשְׁר בְּרָכָל וְלְאַשְׁר בְּעַרְעָר הַרְחָמָאָל וְלְאַשְׁר בְּרוֹחוֹת-יְנָבֶג וְלְאַשְׁר בְּתִיתָא: **30** וְלְאַשְׁר בְּחַרְמָה וְלְאַשְׁר בְּבּוֹרְעָשָׁן לְאַשְׁר בעַתָּה: **31** וְלְאַשְׁר בְּחַבְרָוּן וְלְכָל-הַמְקֹמוֹת אַשְׁר-הַתְהַלְשָׁם דָוד הָא וְאַבְשָׁוּפָכְרָה:

"strong= "H1121a" x-morph= "He,Ncmsc:Sp3ms" בָּנָי" =lemma |¹¹

Chapter 31

¹opl'stim nelchim b'sheral v'neso anshim v'shalim b'hru galbu: ²vidbku pl'stim at-sh'ol v'at-benii v'icn pl'stim at-tihonun v'at-avindab v'at-p'likishu beni shal: ³v'tekd ha'malchma al-sh'ol v'matz'ahu ha'monim anshim be'kash v'vhal maz mahmorim: ⁴aymar sh'ol lnsha' cali' sh'l' churbn | v'dekrni b'ha p'k'bo'ot ha'urlim ha'ala v'dekrni v'ha'tulob' v'la'a abra n'sha' cali' ci' v'ra' adam v'ik'ach sh'ol at-tih'arab pl'el ul'ya: ⁵vir'ot n'sha'cali' ci' mat sh'ol v'pel g'm'ha'au ul'churbn v'mat umon: ⁶v'mat sh'ol v'sh'la'at beni v'sh'la' cali' g'm' k'le'anshi bi'um ha'eo v'had: ⁷v'ir'ot anshim israel arsh'be'er ha'umek v'asur | be'bar ha'irzon k'ir'ot anshim v'sheral v'ci'motho sh'ol v'beni v'sh'la'at ha'urim v'neso v'ib'ao pl'stim sh'bo b'k'os: ⁸v'hi' ch'machrot v'ib'ao pl'stim l'f'shet at-ta'chilim v'matz'ot at-sh'ol v'at-sh'la'at b'nu v'pelim b'hru galbu: ⁹v'ir'ot at-tara'osh ip'shito at-d'kli' v'shalch'ot barz'chut l'be'er bat utz'v'hot v'at-ta'um: ¹⁰v'shamo at-t'kli' b'it us'hrotot v'at-ta'um tu'ku b'chomot b'it shen: ¹¹v'shamu alli' sh'bi v'b'sh' gal'ud at-ash'reshun pl'stim le'shal: ¹²vi'k'omo k'la'ish ch'ol v'lik'nu k'li'halilah v'ik'oh at-ta'um sh'ol v'at-g'iyah b'nu v'chomot b'it shen v'ib'ao b'sha v'shalp'ot at'm: ¹³v'ik'oh at-ta'um talmud ha'arash'el b'vesha v'sh'mo sh'vuta v'mim: p'

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community